

Ola Rokkones: Mannen bak Barents Jazz og ¡No Siesta - Fiesta!

Slutter som festivalsjef

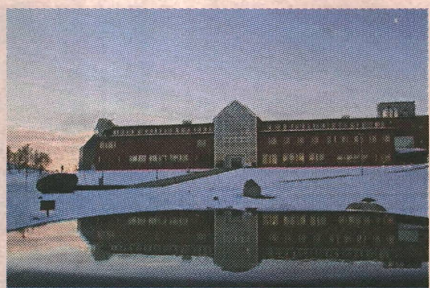
FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

side 21

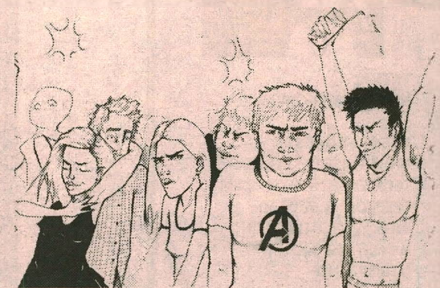
NYE STUDENTBOLIGER: Studenter mener at Sito overdriver leieprisen.

SIDE 4-5

FUSJON BLIR UTSATT: Uit og HiF må finne en ny felles plattform.

SIDE 8

Egoistiske, uinteresserte konsertpøbel: Er du en konsertløve som ikke kan oppføre seg?

SIDE 15

HURTIGRUTEN: Bli med oss på en spesiell tur i denne utgaven!

SIDE 17

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Mangfold av saker

I denne utgaven skriver vi om de nye container-studenthusene. Åpningen av husene i Breivika ble feiret av universitetsstyret, administrasjonen og studentparlamentet. Det er likevel fortsatt mye som bør forbedres. På side 4 kan du lese et intervju med en av beboerne i container-husa. Han er lettet over at han nå får et sted å bo, men boforholdene er fortsatt ikke tilstrekkelige.

På side 16 kan du lese et interessant leserinnlegg om Obaidullah Safi. Afghaneren kom til Norge i den tro at han kunne leve et trygt liv. Han er homofil og i Afghanistan forventer han å leve et ydmyket og fryktelig liv. Dessverre ble han ikke akseptert som innvandrert i Norge.

Den siste artikkelen i nyhetsseksjonen er en leken petit av Francesco Pogliano om Natur og Ungdom sin debatt. Journalisten dro på debatten i håp om å få servert begge sider av konflikten mellom oljeselskapene og naturvernorganisasjonene. I stede fant han ut at alle debatmedlemmer sto mot oljeindustrien.

En viktig kultursak i denne utgave er et intervju med Ola Rokkones. Det kan virke kommersielt, men det er langt ifra saken. At lederen av to av de største festivalene i Tromsø, nemlig Barents Jazz og No Siesta Fiesta, slutter neste år, er ingen liten sak. I intervjuet på side 21 får du vite at lederen aldri har fått betalt for sin jobb.

Rokkones er en av de personene som gir form til kulturen i Tromsø. Han og andre som ham fortjener oppmerksomhet og jeg er glad at han blir vist på fremsiden vår denne utgaven.

Frivillighet er en viktig del av det norske samfunnet. Den er et positivt fenomen og bør støttes. Den beste måten å oppfordre til frivillighet, for eksempel på festivaler, kan være å gi lønn til de som gjør den største innsatsen.

Det minner meg om årets høstfordeling av semesteravgiften som kommer til å bli en viktig sak i neste utgave. Medlemmene av komiteen nektet å bevilge mer penger til de organisasjonene som lønnet sine medlemmer.

De påsto at det er best om slike organisasjoner er baserte på frivillig arbeid. Jeg kan ikke være enig i det, siden jeg ser at flere medlemmer av de organisasjonene tilbringer minst et par timer på sitt arbeid daglig. Til gjengjeld får de en symbolsk sum. Jeg vil ikke avsløre innholdet i neste Utopia, du får se det selv når den kommer 22. november.

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDIŃOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Contained Inside	side 4
May not get a house because of age	side 5
Fusjon mellom UiT og Finnmark blir utsatt	side 8
ISU Norway elects new president from Tromsø	side 10
Med fredstiden i sine hender	side 12
Nierradakti - Når sommeren kommer tilbake	side 14
Samfunnspalten - Psst!	side 14

Meninger

side 15

Egoistiske, uinteresserte konsertpøbel	side 15
Usikkert liv på grunn av homofili	side 16
Fish as fuel could be the solution	side 16

Sport

side 18

Hurtigruta trip to Lofoten	side 17
Hitchhiking - Part II	side 18
TSI Futsal & Bergen Challenge competition	side 19
Vinter kom!	Side 20

Kultur

side 21

Et brennende engasjement	side 21
Kunsten å være åpen	side 22
A magic jazz-week with Barentsjazz Festival	side 23
Tromsøs Størsta Metall Kväll Någonsin	side 24
Portrett: Jadudah	side 24
Insomnia: En bedre verden	side 25
Tromsø Internasjonale Kirkefestival 2012	side 26
Musikk	
Konserter	side 27
Metal Page	side 28
CD Anmeldelser	side 29
Film	
VT Spalten	side 30
Film anmeldelse: Skyfall	side 30
TIFF 2013 Kick Off	side 30
Kunst	
Kunst anmeldelser	side 31
Kunst på Campus	side 31
Teater	
Det lokkende havet	side 32
Å fylle hovedscenen med barn	side 32
Spill	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Mat	side 34
Humor	side 35

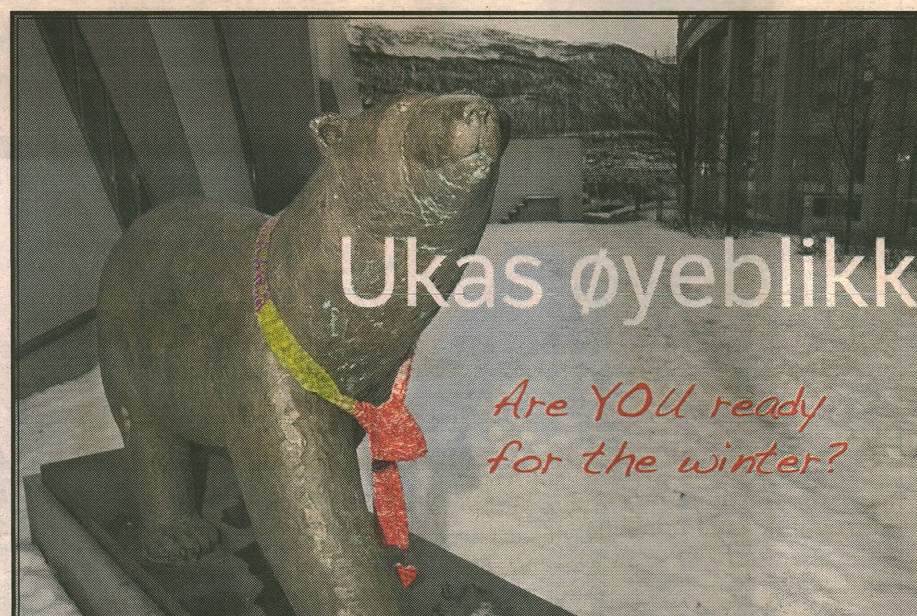
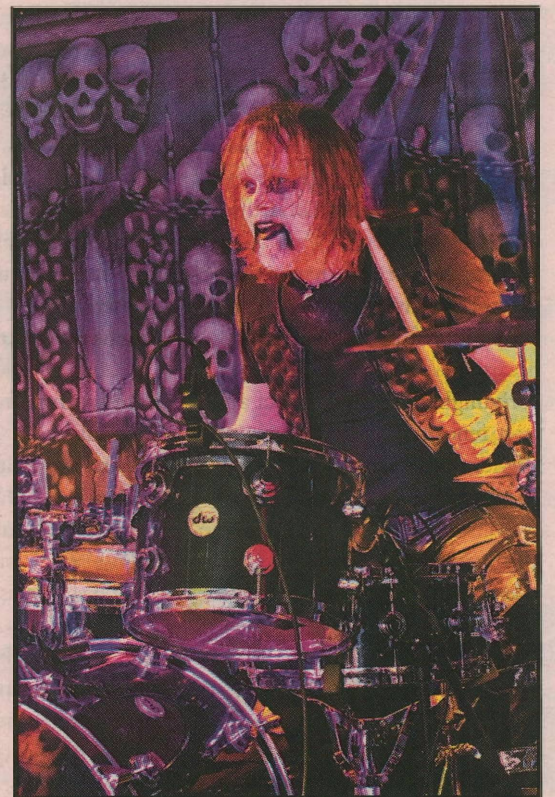
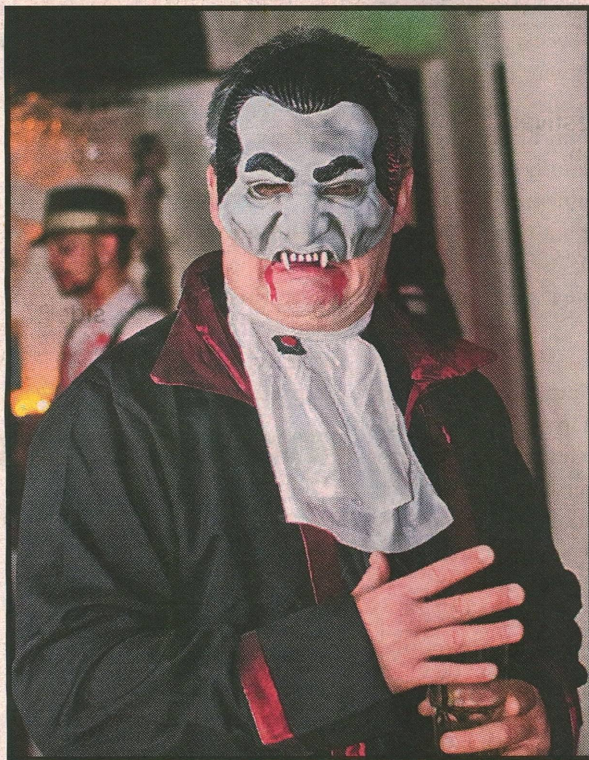
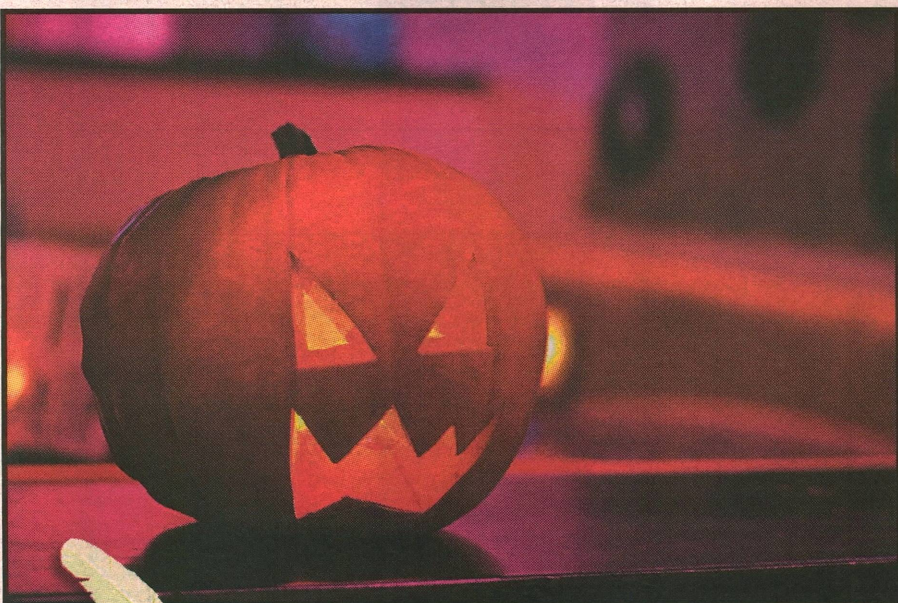

ILLUSTRATION: SALLY ROSENDAHL

Bildespesial: Halloween på Nedentil

BILDER: OLGA SHAVRINA

Utropiafor

35 år siden

1979:

Kvinner på Universitetet
I våremesteret ar det 1538 studenter ved Universitetet. Av disse var bare 532 kvinner. Forholdstallet for kvinner ved UIT her er lavere enn ved Universitetene sørpå.

10 år siden

2002:

400 000 stjålet fra Universitetet
I løpet av august og september har verdier for 400 000 kroner forsvunnet fra Gjennomgangsbygget ved Universitetet i Tromsø. Høgskolen har imidlertid opplevd få tyverier.

Contained Inside

On the 19th of October, SiTo opened the new but temporary student houses on campus with NOK4000 p/m in rent. Is it justified?

A LITTLE NOOK CALLED HOME.

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Two weeks on from the official opening, what is life like in the new student dorms on campus? Utopia sits down with Henrik Vikeby, one of the many new residents who were previously living in the old fire station, to discuss his impressions of his new home.

— You get your own room with your own bathroom, all of which is 10 square feet. You also have a common room— quite big actually— with a TV set and a kitchen area shared with about 50 people, explains Vikeby.

Concerning the size of his room, Vikeby is quite impressed.

— The rooms are big enough and equipped really well. The lay-out is also great with a great use of the inside of the room. I don't feel I need more space, actually.

On the other hand, there have been reports circulating that the beds are too small. However, Vikeby, who is 184cm, finds them unfounded.

— That's a really weird rumor because the bed is about two meters— it's long enough. And the amenities in general are properly sized.

Inadequate services

Though, while Vikeby is willing to praise the new, temporary accommodation provided by SiTo, he still does not feel that it is worth kr.4000,-. While the room is more than satisfactory, there are a number of criticisms concerning the public areas.

— To share a kitchen with 50 people is a bit much. Although we have three ovens and three refrigerators, it's not quite enough.

The number of washers and dryers is also a worry. That is to say, with only two of each for 50 students, there is concern that this is

nowhere near enough to meet the eventual demand.

For this reason, Vikeby feels that the monthly rate is a little steep.

— kr. 4000 is a bit much; kr.3500 I could live with.

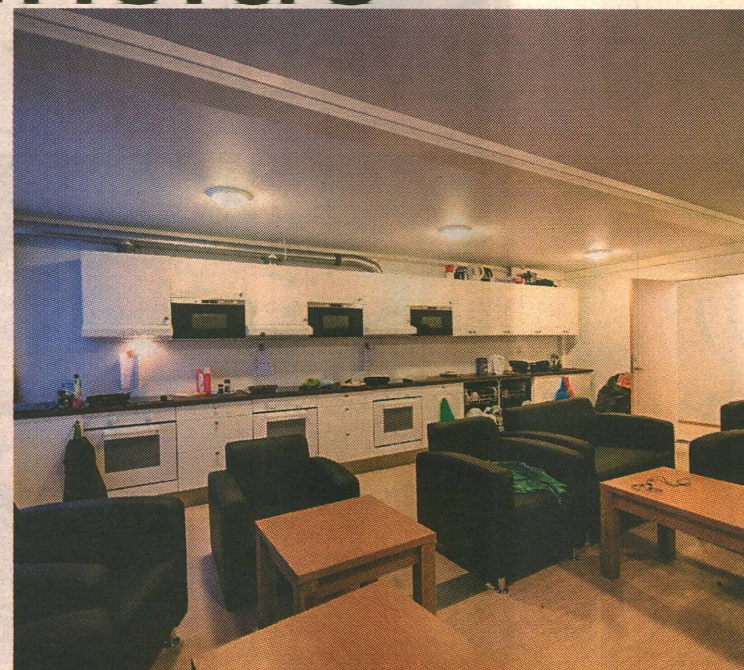
To that end, Vikeby offers a number of suggestions for improvements. Among other things, he feels that two kitchens instead of just one for the 50 or so residents would greatly alleviate the problems brought about when having to share with such a large number of people.

— [it would be good to have] one for the upstairs and one for the downstairs.

SiTo promises to fix the issues

Equipped with these suggestions, Utopia talks with SiTo director, Hans Petter Kvaal, for a comment.

— We will see what the need is and then potentially buy some

PERKS OF A BRAND NEW PAD: BRAND NEW KITCHEN.

more and do some changes. We will see what we can do after trying it for a while, assures Kvaal.

This means that SiTo is open to buying more ovens, refrigerators, laundry machines and anything else that may turn out to be necessary. However, Kvaal notes that that is not the only possible solution to the problem. SiTo will also set up rules and a rota for various things like the use of the washer and dryer to see if that can also fix the issue.

— We will go into the kitchens and common areas to see if we need any new rules for cleaning up etc... to help the students to have a nice environment, because it is important for us that the students are happy living there, explains Kvaal.

— But it is also important that they [the students in the houses] take responsibility for doing things together (washing up, cleaning, generally making it a good place to live.)

In other words, SiTo promises to help as much as they can with installing extra amenities should it be found necessary, but SiTo is also expecting the students to be responsible and work together in order to find a solution and make the best out of the ratio of common rooms to students.

At the moment there are several empty rooms. When asked about this, Kvaal explains that there will be more students coming after Christmas, so they are preparing for those arrivals.

Go to utopia.no to see the video of this interview, which also takes the viewer on a tour of the new houses next to KRAFT

VERDENSTEATRET

K I N O

BEASTS OF
THE SOUTHERN WILD

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSKAMMER SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
Følg oss på Facebook!

May not get a house because of age

MICHELLE CANNOT AFFORD TO PAY THE HIGH RENT AT THE NEW STUDENTHOUSES IN BREIVIKA

PHOTOS: KASIA MIKOLAJEWSKA

Michelle Frencett-Hermes is a Master's student in Indigenous Studies and has been looking for a place to stay since August.

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHAECHTER@GMX.DE

Utopia: Did you know about the crisis before you came here?

Michelle: I got my acceptance letter in late June and then applied to SiTo. When I got here I thought it would be simple to find a room. I had no idea about the accommodation crisis.

Utopia: What did you do to find a room?

Michelle: First, I was living in a temporary place and was constantly looking at the private market. I had not had any response from SiTo. When I started studying I went to SiTo to ask if there was a place for me. They said that most likely I won't get anything because I am too old.

Utopia: How old are you, and why is that a reason?

Michelle: I am 26, that's not old! They told me it's because younger students come first and because I applied late, but that was due to receiving the acceptance letter so late. However, I understand the younger students who have just left home need a place quickly.

Utopia: Did SiTo offer you a room in the new student houses in Breivika?

Michelle: Yes they offered me a room at the beginning of this month. But the rent which is 4000kr is outrageous. Back home in Finland my husband and I pay 4500 for a two bedroom apartment with a balcony and a big living room.

I can't afford this rent and I have two jobs at the moment to pay for the living costs.

I think the high costs in student accommodation are pushing students to unhealthy and questionable physical, legal and moral situations.

Sito said that most likely I won't get a student house because I am too old

Utopia: Where are you staying now?

Michelle: At the moment I am staying with an elderly lady, and sharing costs with her. Since it is not a rental contract I cannot get financial assistance from the Finnish state, which means the rent comes straight from my pocket.

The uncomfortable situation is pushing me to move again. Now I have to move to a friend's place and sleep on a mattress for the rest of the semester.

Utopia: Will you get a room from SiTo for the next semester?

Michelle: I would really like to have a room from January to May and I would like to know about it now so that I can feel safe about continuing my studies in January, but SiTo said they can't promise anything because international students come first.

Utopia: But you are also an international student.

Michelle: That is what I thought. When I came here I was wondering why all the other internationals know so much about the university system.

The international student affairs office told me I am treated like a Norwegian student because I am a Nordic student.

But I don't have the same background. You can't assume that

Finnish students know about the Norwegian education system or understand Norwegian. Finnish students are in a worse position than other internationals or other Nordic students. I am lucky to be an exception because I speak Swedish and have worked in Norway before.

Utopia: Did you think about leaving Tromsø? Why do you stay?

Michelle: Yes I have thought of quitting, because it's so hard. It was frustrating in the first few weeks, I felt very helpless and lost. This is a big emotional and economic strain, especially as my husband lives in Finland and it is hard on us. But I decided that this degree is important to me and we have already put so much effort in it that I can't just give up.

I want to change it for students in the future. There is a big communication gap between the international office and the university administration. They couldn't even put me on their mailing list to get the relevant information just because I am a Nordic student.

Vi ønsker oss glade og serviceinnstilte
TURBILSJÅFØRER!

HELG OG KVELD
NORDLYSTURER OG ANNEN TURKJØRING

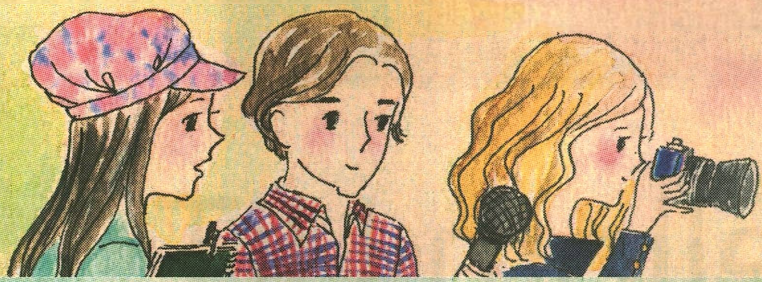
Du må ha minibuss D1 eller buss kl D - og kjøreseddel
for persontransport. Er du også erfaren og utadvendt,
kan dette være akkurat jobben for deg!

Mer info: www.persontransport.no, tlf 982 52 154. Søknad, CV og attester: jobb@persontransport.no eller Pb. 2229, 9268 Tromsø

Stein Sørensen
Persontransport AS

tel. 776 30000

Utopia søker...

Fotoredaktør

50% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som fotoredaktør har du ansvar for alle bilder og illustrasjoner i Utopia, fra fordeling av saker til de frivillige fotografene og redigering av bildene til kreditering av fotografer. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik, kreativ, og ha interesse for fotografi. En del av egen arbeid med fotoopptak må påregnes.

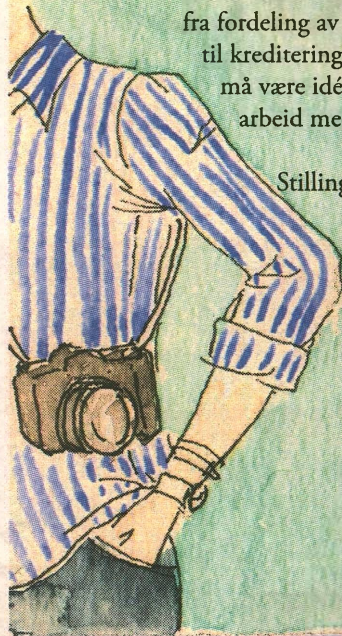
Stillingen lønnes med 25.000,- i året.

Søknad med CV og attester leveres til redaktor@utopia.no eller

Utopia – Studentavisen i Tromsø v/Barbara Lesz,
Universitetet i Tromsø / Hovedgården 9037 Tromsø.

Fristen er: 20. november 2012

For spørsmål om stillingen, ring 77 64 59 01 eller 94 10 12 83.

Distribusjonsansvarlig

20 % stilling ledig fra 7. januar 2012

Ditt hovedansvar vil være å distribuere avisene til alle Utopias stativer på campus og i sentrum. I tillegg vil du sjekke om stativene er tømt. Du trenger ikke din egen bil, bare et førerkort. Vi trenger en selvstendig person som kan komme med innspill ang. distribusjonen av Utopia, er initiativrik og engasjert.

Stillingen lønnes med 20.000,- i året.

Annonse- /Økonomiansvarlig

25% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som Annonse- /Økonomiansvarlig har du ansvar for økonomien og annonsering til Utopia, fra daglig drift, bilag og økonomirapporter til kontakt med annonsører. Stillingen krever personlig engasjement og erfaring i en lik stilling. NB! Som Annonse- /Økonomiansvarlig får du 10 % av alle annonser som du skaffer for Utopia

Stillingen lønnes med 25.000,- i året, pluss provisjon fra alle annonser du skaffer!

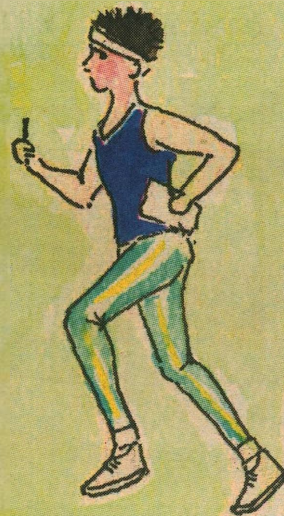

Sports Redaktør

20% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som sports redaktør har du ansvar for sporstoffet i Utopia, fra saksfordeling og prioritering til redigering. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik, kreativ, og ha interesse for musikk, litteratur, kunst og media. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke et krav. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen lønnes med 25.000,- i året.

Kulturredaktør

100% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som kulturredaktør har du ansvar for kulturstoffet i Utopia, fra saksfordeling og prioritering til redigering. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik, kreativ, og ha interesse for musikk, litteratur, kunst og media. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke et krav. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen lønnes med 110 000,- i året.

Nyhetsredaktør

100% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som nyhetsredaktør har du ansvar for nyhetsseksjon i Utopia, fra saksfordeling og prioritering til redigering. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik, kreativ, og ha interesse for politikk og samfunnet. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke et krav. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen lønnes med 110 000,- i året.

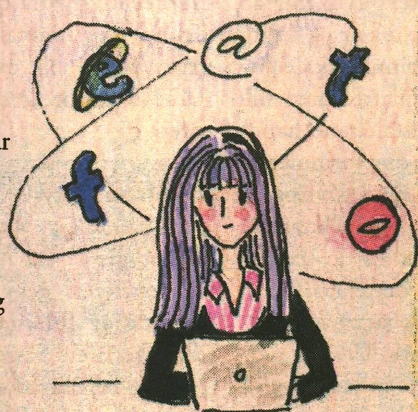

Nettredaktør

25% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som nettredaktør har du ansvar for Utopia sin nettside i Utopia. Nettredaktør har ansvar for design og innhold av nettsiden. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik, kreativ, og ha kunnskap i webdesign. Videoredigering erfaring er en fordel, men ikke et krav. En del skrive- og videoredigering arbeid må påregnes.

Stillingen lønnes med 25 000,- i året.

Layoutansvarlig

50% stilling ledig fra 7. januar 2012

Som Layoutansvarlig har du ansvar Utopias layout. Stillingen krever personlig engasjement og erfaring med Adobe InDesign og Adobe Photoshop. Stillingen kan kreve korte perioder av intensivt arbeid fulgte av perioder med lavere arbeidsbelastning.

Stillingen lønnes med 50.000,- i året.

Fusjon mellom UiT og Finnmark blir utsatt

Høgskolestyret i Finnmark ønsker å behandle fusjonssaken på nytt.

UNIVERSITETET I TROMSØ OG HØGSKOLEN I FINNMARK PRØVER Å FINNE FELLESINTERESSER

FOTO: SALLY ROSENDAHL

MAGDALÉNA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Dette ble konkludert på møtet som gikk av stabelen 31. oktober ved Høgskolen i Finnmark.

Styret har vedtatt et forslag til videre prosess. Det innbefatter at den politiske plattformen omformuleres.

– Vedtaket er ikke tråd med forutsetningene i universitetsstyrets vedtak. I dagens vedtak er det nye momenter som ikke er med i den felles politiske plattformen, sier rektor Jarle Aarbakke i en kommentar til styrevedtaket ved Høgskolen i Finnmark. *(ble tatt fra UiTs nettartikkel om fusjonen med Finnmark 05.11.2012)*

Utopia har stilt et par spørsmål til rektor av høgskolen i Finnmark, Sveinung Eikeland, angående fusjonsdebatt.

Utopia: Hvorfor ønsker dere å behandle fusjonssaken på nytt?

Eikeland: Styret har hele tiden vært opptatt av at en fusjon skal ha en sterk forankring i lokale og regionale folkevalgte organer i Finnmark. En fusjon vil skape store nye muligheter i Finnmark, men vil også formelt sett være en dramatisk beslutning med endringer i noe som er. Den politiske plattformen - som er et program for å tilføre vekst i høyere utdanning og forskning fra Tromsø til Kirkenes - er behandlet av kommunene i høgskolens to vertskommuner: fylkestinget i Finnmark og av Sametinget. Styret ønsker at plattformen konfronteres med vedtakene fra disse organene, d.v.s. at aktuelle innspill til hvordan den politiske strategien, som den politiske plattformen er, drøftes og eventuelt inkluderes i plattformen. Plattformen var ferdigskrevet fra

institusjonenes side før de lokale og regionale uttalelsene - og styret. Altså, en felles runde på plattformen etter dette.

Utopia: Hvorfor og hvordan ønsker dere at den politiske plattformen omformuleres?

Eikeland: Begrunnelsen er gitt i svaret over. Vi ønsker at den politiske ledelsen ved hhv. universitetet i Tromsø og ved Høgskolen i Finnmark drøfter i hvilken grad uttalelsene fra de lokale og regionale organene i Finnmark de facto er på plass i plattformen slik den er i dag. Uttalelsene handler, slik jeg ser, om formuleringer om faglige tilbud, styring og navn. Jeg ser det også slik at når det gjelder utvikling av faglige tilbud så koker dette ned til et klassisk tema i debattene om utvikling i Finnmark: Utvikling og tilgang på høyere utdanningstilbud i teknologiske, industrielle

og ingeniør-rettede fag. I dag har Høgskolen i Narvik etterhvert 130 studenter i slik utdanning i Finnmark. HiF og UiT har ingen. Uttalelsene fra fylkesting og vertskommuner i Finnmark viser at de ikke har sans for at dette skal være tallene fem eller ti år etter en fusjon og spør hva gjør vi og hva gjør regjeringen med det?

Utopia: Det ble foreslått en navneendring til Universitetet i Troms og Finnmark. Er det en frykt for å bli overskygget av UiT? Hvorfor er dette en prioritet?

Eikeland: Styret understreker i sitt vedtak at det nye universitetet gis et navn som dekker universitetets geografiske virkeområde og funksjon som breddeuniversitet. Såvidt jeg kan se er dette helt i tråd med de utspill Kunnskapsministeren har gjort.

Der sier hun at det fusjonerte universitetet bør gis et navn som reflekterer det sterke merkenavnet Universitetet i Tromsø er; også at navnet reflekterer det nye universitetets virksomhet og satsing i Finnmark og at det ikke er unaturlig at en slik endring gjenspeiles i navnet. I behandlingen peker styret på at Finnmark fylkeskommune krever at navnet blir Universitetet i Troms og Finnmark. Dette kravet stilles til de to styrene, men minst like mye til den politiske ledelsen i Kunnskapsdepartementet. I den felles politiske plattformen lanserer begge institusjonene Universitetet i Nord-Norge som et navn. Det er regjeringen som suverent bestemmer det nye universitetets egennavn. Et navn som Universitetet i Nord-Norge mener jeg ville signalisert de store ambisjonene regjeringen burde ha for denne store nye institusjonen i nordområdene.

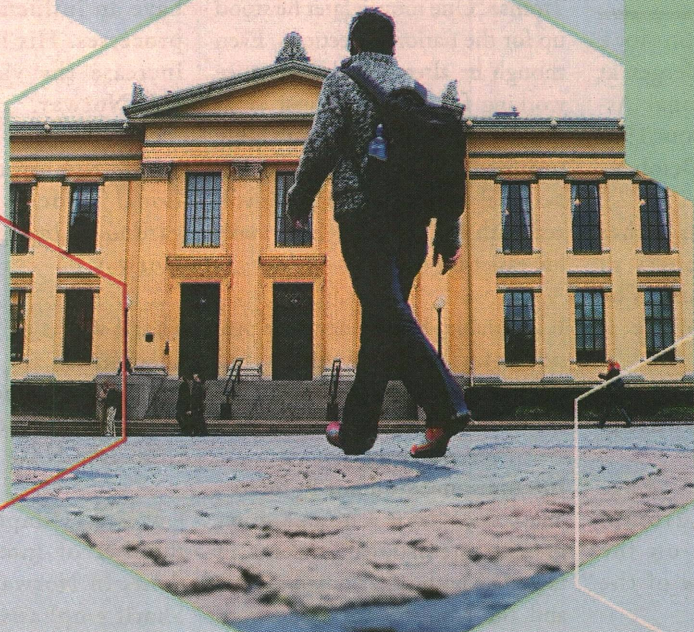
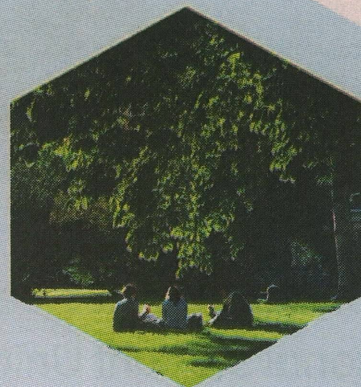

Gratis medlemskap ut 2012 for nye studentmedlemmer!

Melder du deg inn i Samfunnsviterne nå,
slipper du å betale kontingent for 2012*.

(*Faktura pålydende kr 150 for medlemskap i 2013
utsendes i januar 2013.)

Les mer om medlemskap i Samfunnsviterne,
medlemsfordeler og hva vi står for på
www.samfunnsviterne.no

ISU Norway elects new president from Tromsø

SHARIF ABBAS AHDAL BECAME PRESIDENT OF ISU TROMSØ AND ISU NORWAY ONLY A COUPLE OF WEEKS AFTER HIS ARRIVAL.

PHOTO: TINA DERAKHSHAN

Abbas Ahdal Sharif was elected as the new President of the International Student Union (ISU) in Norway.

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHAECHTER@GMX.DE

The election took place in Bergen at the National Assembly from 19th to 21th October.

Delegates from 31 branches elected the five members of the new national board. The main ISU Norway office is in Oslo.

Double success of students from Tromsø

Sharif comes from England and moved to Tromsø this August to study on the Master's program Law of the Sea.

Two weeks after his arrival he was elected the vice president of ISU Tromsø. One month later he stood up for the national elections. Even though he already had experience working for a international organisation in England he was quite surprised that he was elected. His personal motivation to get involved with ISU Norway is to make life easier for students.

It is notable that the new vice president for Academic Affairs and Welfare, Glenna Villaflo, also comes from Tromsø.

International students in focus

Sharif says that it is his task to represent international students in meetings with other organisations and the Ministry for Education.

Often international students don't know that they can have an influence on political processes. His main goal is to increase the visibility of the ISU Norway.

– At the moment international students are often regarded as being on transit in Norway.

Sharif wants to make sure that their needs are taken seriously. He is also cooperating with Norwegian student organisations like NSO and SAIH.

– It is very important that the number of international students in Norway is increased, Sharif emphasises.

He supports plans of the University to raise the percentage of international students from 10% to 15%, especially with the number of quota students (non-EU students) rising. He wants more scholarships and less restrictions for these students.

There is an ongoing discussion to introduce study fees for non-EU students and ISU Norway is campaigning against that:

– Education should be an open book without restrictions due to nationality or finances.

Future visions

Housing is also an issue.

– It has to be seen as a long term investment, he points out.

Some of the international students might decide to stay in Tromsø and then be a benefit for the development of the Arctic region.

– There is a need to foster a spirit of understanding between Norwegian and international students.

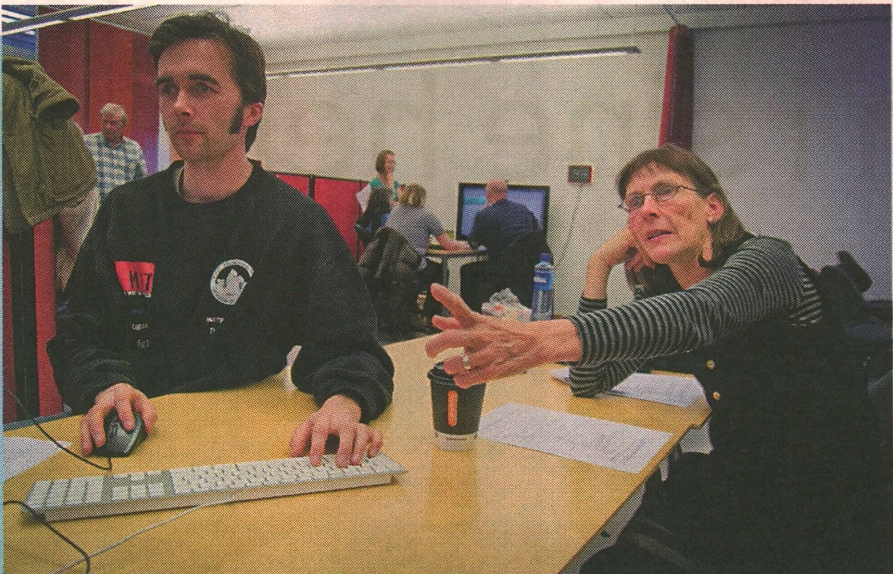
To breach this gap there will be more inter social events like organized by ISU local branches, such as the speed dating event where lots of Norwegians joined.

In addition he wants to get more funding for ISU Norway. At the moment they get 750000 NOKs a year for all 31 branches.

He also wants to provide reliable information in English to international students from all areas in the world.

– The international office does a good job but there is a need for an international student organisation for and by students representing the interests of international students.

Fremtiden er i FutureLab

FutureLab er en læringsarena som introduserer studenter til nye teknologier og samhandlingsformer. Labben er gratis og åpen for alle studenter og ansatte ved UiT.

Annerledes sted på campus

FutureLab er en gruppeorientert datalab med teknologi som ikke finnes andre steder på UiT. FutureLab har som mål å teste ut gruppebasert læring og løfte kompetansenivå til studenter ved å tilby kurs i blant annet Photoshop, søkemetoder og verktøy, og databaser.

— Store skjermer, kraftig maskinvare, samt ny og kostbar programvare i en fleksibel omgivelse som studentene ikke finner andre steder på campus gjør FutureLab til et «annerledes sted» der man kan lære bedre og raskere i fellesskap, påstår Svenn A. Hanssen, seksjonsleder i IT avdelingen. Han legger til:

— Vi ønsker å bruke FutureLab som en arena for å presentere nye teknologier og løsninger for studentene, som for eksempel den nye sonebookingen som kan gjøres via Outlook.

FutureLab i dag

FutureLab består av fire gruppesoner, en presentasjonssone og en animasjonssone. Ved hver gruppesone finnes det et bord stort nok til 4-6 personer og en 40" skjerm som er koblet opp mot både en Mac-mini og en PC. Disse datamaskinene har hele Adobe Creative Suite (inkludert den populære Photoshop) og Microsoft Office. Gruppesonene har også webkamera slik at man kan jobbe sammen med andre studenter som ikke er tilstede. Animasjonssone skaper mulighet for noen å lage en film i stop-motion. Sonen har en boks med kamera og programvarer til å lage film. Hver sone har i tillegg et bookingsskjerm som er koblet opp mot studenteposten slik at alle kan booke tid på rommet.

— FutureLab er en fantastisk ressurs for studenter og ansatte ved UiT. Både som grupperom for kollokviegrupper og som læringsarena for lærere å undervise i, sier Nora MacLaren, en av kurssets arrangører.

FutureLab har hatt samarbeid med Tore Brattli fra Dokumentasjonsvitenskap i forhold til hans kurs i Databaser (DOK-1012) og Digitalisering (DOK-1019). Ekstra minikurs til studentene ble lagt opp og enkelte seminar ble flyttet inn i FutureLab.

— Det viser seg at studentene er mye mer aktive når de jobber i grupper med seminaroppgaver, sier MacLaren.

Learning by doing

En del av det FutureLab driver på med er å løfte kompetansenivået til studenter ved UiT ved å tilby gratis kurs. Så langt har det vært tre grunnkurs i Photoshop og ett kurs i søkemetoder og verktøy.

Kursene varer i cirka tre timer og har mellom 8 og 16 deltakere. Kurssets opplegg krever at studentene jobber sammen i grupper for å løse oppgaver. Hver student får hovedansvar for minst én oppgave mens de andre hjelper til med kommentar og forslag. Kursene er basert på "learning-by-doing" og gruppearbeid.

— Det er spennende å se hvordan folk lærer i grupper og hvor engasjert de er i materialet, sier MacLaren. Hun legger til:

— Studentene er mer aktive og lærer fortere enn i et vanlig klasserom type sammenheng.

Ansatte i FutureLab

Svenn A. Hanssen er Seksjonsleder ved Avdeling for IT. Han sitter også i styringsgruppen for fleksibel læring ved UiT. FutureLab er Hanssen sitt initiativ.

Nora MacLaren er en student og ansatt av IT-avdeling for å formidle og drøfte FutureLab. Hun organiserer kurs og ulike arrangement, skriver bloggen og formidler labben til ansatte og studenter.

— Jeg liker jobben min fordi jeg får lære andre om ting jeg er interessert i og skape engasjement. Det er ikke ofte at studentjobber har så mye ansvar og selvstendighet, mener MacLaren.

Historie om FutureLab

FutureLab ble startet som et prosjekt i Seksjon for tjenester og applikasjoner (STAR) ved Avdeling for IT (ITA) i januar 2010 for å modernisere tjenestetilbudet innen IT til studentene ved UiT. Med utgangspunkt i driften av PC-lab for studentene fra 1997-2009 og overgangen til nye tjenester på Web 2.0 ønsket STAR å skape en arena for utprøving av ny teknologi og samhandlingsformer.

Våren 2010 ble ei prosjektgruppe bestående av personer fra ITA, UB, UVETT og Studentparlamentet nedsatt for å lage en ramme og fremdriftsplan for aktiviteten. En prosjektplan ble presentert for ledelsen ved ITA i januar 2011 og FutureLab ble formelt åpnet for studentene i april 2011.

— FutureLab har et stort potensiale, og jeg får bli med i å forme studentenes digitale fremtid og utvikling, sier MacLaren.

Infoboks

- FutureLab finner sted i Teorifagbygget hus 1, rom 1.241
- FutureLab har åpent hverdager fra 08-20
- FutureLab blogg: site.uit.no/futurelab
- FutureLab finnes på Facebook: [facebook.com/futurelabuit](https://www.facebook.com/futurelabuit)
- Det er gratis å bruke for alle studenter og ansatte ved UiT
- "Like" FutureLab på Facebook for å holde deg oppdatert om kurs og andre nyttige saker.

Sonene i FutureLab er registrert som rom/ressurser i exchange og kan bookes gjennom møter i outlook. Alle ansatte og studenter kan dermed se når sonene er ledige og booke tid til kollokviegrupper eller lignende etter behov.

Med fredstiden i sine hender

Hvordan studenter ved UiTs senter for fredsstudier bidrar til fredsbygging og konfliktsløsning.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Tidligere masterstudent på programmet, regionleder for Redd Barna nord Rachel Peterson, og masterstudent på programmet, leder for SAIH Tromsø Kris Amundsen, belyser temaet.

Siden 2002 har studenter ved fred- og konfliktsstudiet gitt sitt bidrag til verdensfred ved å studere de to uløselige motpol-fenomenene fred og konflikt. I 2011 ble det skrevet masteroppgaver om alt fra utfordringer ved å reintegrere tilbakesendte flyktninger, integrering av polske arbeidere og borgerkrig til reintegrering av krigsveteraner i Zimbabwe.

Peace in progress-fred må skapes

Utstillingen Peace in progress-fred må skapes stiller spørsmål om hvordan konflikter kan løses.

Peterson mener at vi kan lære en del fra utstillingen på Tromsø Museum.

– Der ser man at tidligere MPCT-studenter forsker, jobber i utlandet som diplomater, jobber i NGOer/INGOer, jobber med flyktninger og asylsøkere, jobber med nødhjelp og Disaster Risk Reduction, har startet egne firmaer og jobber med andre grasrotsforetak.

Ifølge Petersons mening er det ett bidrag som er viktigere enn andre, nemlig:

– Engasjement i den frivillige verden. Veldig mange fredsstudenter er også involvert som frivillige i lokale organisasjoner – både her i Tromsø og hjemme der de kommer fra. Det er utrolig viktig at studenter engasjerer seg i noe. På denne måten kan de bidra til fred og forståelse der de bor – og det er meget viktig!

Møte med fredsprisvinnere

Dr. Shirin Ebadi er en av flere fredsprisvinnere som har gjestet senteret for fredsstudier. Amundsen ble spurt om på hvilken måte han tror studentene blir engasjerte av disse besøkene.

– Besøk fra fredsprisvinnere er kjempeinspirerende. Leymah Gbowee var her forrige måned og det var helt fantastisk. Det er ikke hver dag man får mulighet til å snakke med en fredsprisvinner! Jeg synes det er utrolig viktig, studiene blir ofte veldig teoretiske og, spesielt i fredsstudier, er det vi leser om ganske deprimerende. Så når vi får besøk fra noen som kjemper for fred, tror jeg at vi alle blir litt energized!

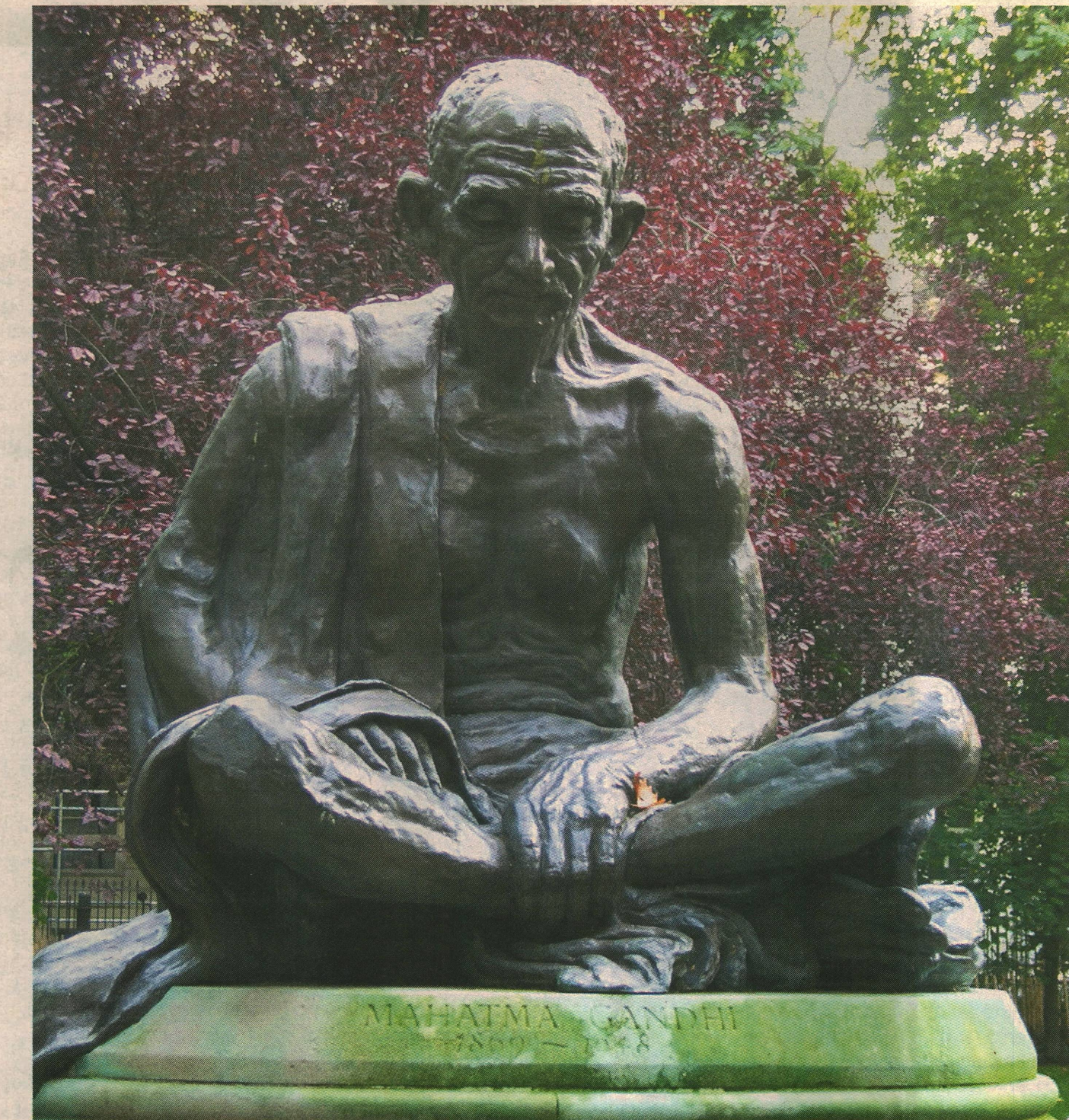

FOTO: PRESSE

Peterson tror at besøkene inspirerer og engasjerer.

– Det er alltid engasjerende å høre på folk som har brukt hele livet på å kjempe for fred i verden. CPS er egentlig et forskningsinstitutt, samtidig som mange av studentene har lyst til å få praktiske erfaringer fra felt. Det er inspirerende å høre historier fra de som har vært ute i felten lenge og som har blitt verdenskjent på grunn av det arbeidet de gjør. Jeg tror disse gjestene gjør at studenter får lyst til å gjøre praktisk, hands-on arbeid.

Ulik bakgrunn-ulik kompetanse

– Mange av de som studerer ved fredscenteret kommer fra konfliktfylte land og de har noe veldig spesifikt de vil konsen-

trere seg om slik at de kan bidra i hjemlandet sitt. Og det er veldig mange av oss som er engasjert i diverse studentorganisasjoner og fortsetter å jobbe i disse miljøene når vi blir ferdige, svarer Amundsen.

De norske studentene ved MPCT er i mindretall med sine utenlandske medstudenter som har kommet hit fra alle verdens hjørner.

Utopia lurte på om det er viktig med et flerkulturelt klasserom på et studie som handler om fred og konflikt.

Ifølge Peterson er det helt avgjørende.

– Jeg ville aldri ha søkt om plass i MPCT-programmet dersom det ikke hadde vært et internasjonalt program med studenter fra

hele verden. Hvis studentene i MPCT bare hadde vært norske eller nordiske hadde det vært latterlig, rett og slett. Det er det samme som om hvis en gruppe menn skulle sitte og diskutere likestilling. Det hadde sikkert vært interessant til et punkt, men ingenting viktig ville komme ut av det. Så ja, det er utrolig viktig med et flerkulturelt klasserom.

Amundsen synes det gir flere perspektiver og verdensbilder.

– Jeg mener at et flerkulturelt klasserom er det absolutt viktigste med dette studiet! Vi blir kjent med så mange forskjellige perspektiver, og folk utenfor Norge har et helt annen verdensbilde enn det vi har, så det er veldig lærerikt.

SCENE ØST

11. OKTOBER – 10. NOVEMBER 2012

REGI KRISTIN BJØRN

SCENOGRAFI OG KOSTYMEDESIGN MARCUS OLSON

LYSDESIGN TOBIAS LEIRA

LYDDESIGN NIKLAS SWANBERG

MASKEDESIGN ANGELICA EKEBERG

DRAMATURG MORTEN KJERSTAD

OVERSATT AV KRISTIN BJØRN

MED GURI JOHNSON, JULIA BACHE-WIIG,

BERNT BJØRN, MARIUS LIEN

STUDENTPRIS 130,-

(ORDINÆR 180,-)

GLASSMENA SJERIET

av Tennessee Williams

HÅLOG
ALAND
TEATER

HALOGALANDTEATER.NO

Nierradakti - Spalten

FLERE POSITIVE TANKER KOMMER MED SOMMEREN FOTO: LARS NORDMO

Når sommeren kommer tilbake

ELIZAVETA AMUNDSEN

Det er noe med vinteren som gir meg lyst til å bare begrave meg under hundrevis av dyner og pledd og bli der til sommeren. Jeg går ut fra at den følelsen kan komme av den bitende kulda, den minimale perioden med dagslys, isete veier, enorme snøflak, det store behovet for å ta på seg flere lag med klær under klumpete, stygge vinterjakker og kanskje mest av alt; vinterdepresjoner og den utrolig lille lysten til å stå opp om morgenen. Derfor skal jeg ikke prate om det! For meg er sommeren mye koseligere, og for alle andre som hater vinter, tror jeg det passer fint med noen sommerlige tanker i dette iskalde helvetet.

Jeg syns det er så mange fine ting som assosieres med sommeren - jordbær, bading, piknik i hagen, en og annen sommerflørt, nydelige festivaler, varme, grilling, lyse sommerkvelder og mye mer.

Alle er vel glad i å ta seg en «årets første sommerøl» i sola eller ligge og slappe av på en gressplen. Jeg tror generelt sett at sommeren er en mer positiv tid. For meg er det nettopp denne årstiden som er forbundet med glede, mens vinteren føles mer ensom og mørk. Hva er vinterens svar på å spise jordbær i sola en varm sommerdag? Slikke ispinner i snøen under stjernene? Det blir ikke det samme.

Om sommeren er man dømt til å være glad og lykkelig, med mindre man bruker tida på å klage over varmen. (For så å klage over kulda når vinteren kommer). Dessuten liker jeg å tro at sommeren tvinger folk til å være mer ute, bare fordi man nesten får dårlig samvittighet av å sitte inne og stirre på en skjerm, enten det er tv eller pc, mens været utenfor er nydelig og forlokkende. Så jeg håper dette fikk frem noen fine sommerminner og at alle gleder seg til denne kalde årstida er over!

Studentsamfunnet Spalten

Psst!

JOHN SIAYOR
PRESIDENT

Nylig avholdt Senatet, øverste styreorgan i Studentsamfunnet, valg av PSST (eller President for Studentsamfunnet i Tromsø). Jeg stilte da til valg og ble så valgt til president. Dette innebærer å lede samfunnsstyret i sitt arbeid, samt holde oversikt over det herlige mylderet av grupper som Studentsamfunnet består av.

Da jeg først ble medlem av Studentsamfunnet, var jeg egentlig bare ute etter et kor hvor jeg kunne synges av hjertens lyst. Dette mye grunnet at mitt søskenbarn foretrakk at jeg ikke sang i hennes nærvær, og at jeg dermed ble presset til å finne likesinnede andre steder. Ved et raskt søk på nettet fant jeg fram til koret Fullt på Høyde. Som medlem i Fullt på Høyde fikk jeg endelig utløp for mine syngende behov.

Ved korets styrevalg, tidlig samme semester, ble jeg valgt som sekretær i Fullt på Høyde. Etter å ha vært medlem av koret i ett semester fikk jeg vite av en medkorist, som var daværende Innenriksminister i Studentsamfunnet, at Presidiet (Studentsamfunnets styre) trengte en ny Generalsekretær. Jeg stilte til valg, og etter å ha vunnet valget gikk jeg raskt i gang med tiltak for å bli helt sikker i arbeidet som nå stod foran meg. Jeg meldte meg opp på et styremøtekurs for å få litt kunnskaper om hva det egentlig innebar å sitte i et styre. Under kurset forespurte jeg ivrig foredragsholderne om å sende en referatmal, siden en av primæroppgavene som Generalsekretær nettopp er å skrive referat fra møtene. Etter jeg hadde vært på et par presidiemøter, fant jeg ut at det å følge en mal for et aksjekonsern ikke var særlig vits i et styre på kun 5-6 personer.

Presidiet viste seg å være en ganske hyggelig gjeng, og med kaffe og vaffel på hvert presidiemøte manglet det ikke på energi og engasje-

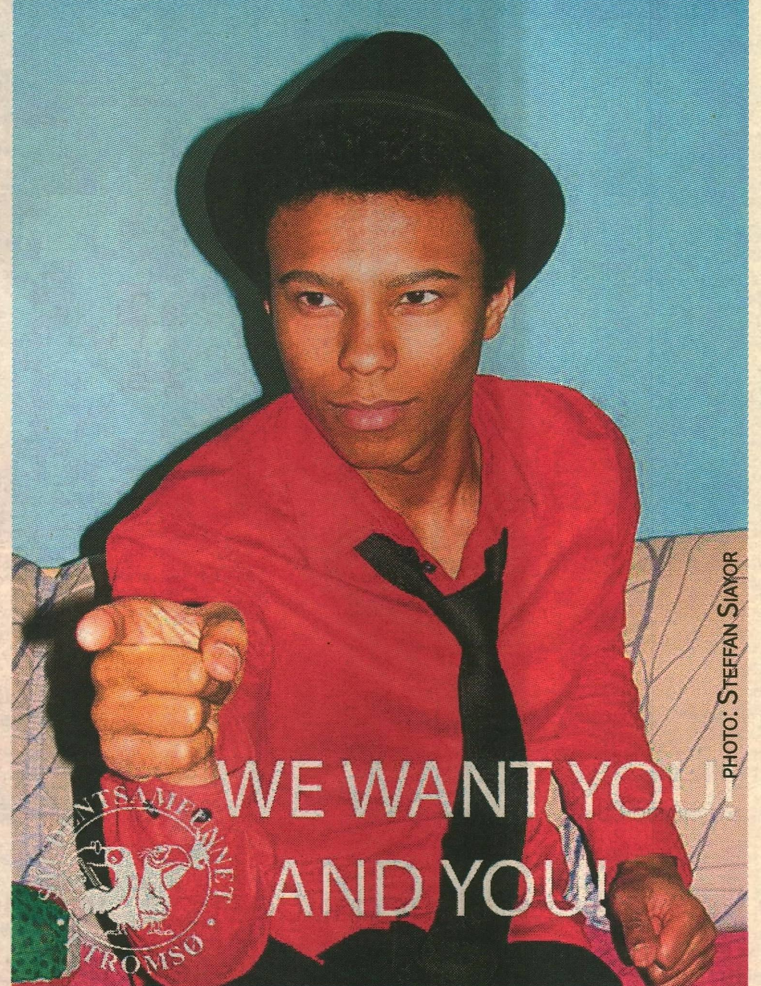

PHOTO: STEFFAN SIAYOR

EN NY PRESIDENT AV STUDENTSAMFUNNET JOHN SIAYOR ØNSKER NYE MEDLEMMER VELKOMMEN MED ÅPNE ARMER.

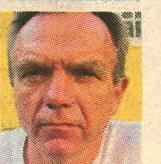
ment. Presidiet tar seg av mye av den daglige driften i Samfunnet, deriblant oppdatering av hjemmesiden, holde styr på regnskapet og en del administrativt arbeid.

På kontoret vårt i studentorganisasjonsgangen bak Cafe Bodega (derav vafflene) i 1 etg. Teorifag Hus 2, tar vi imot nye medlemmer med åpne armer. Når de kommer for å betale borgeravgiften, får de ferske, varme (bokstavelig talt) nylaminerte borgerbevis i hånda, og en liste over borgergodene, som presidiet har framforhandlet med diverse samarbeidspartnere.

Presidiet har stadige utskifninger, og vi er allerede på utkikk etter noen som kan fylle noen av stillingene i Presidiet etter jul. Vi trenger Generalsekretær, Utenriksminister og Finansminister. Utenriksministerens jobb er å være kontaktperson for samfunnet utad. Med andre ord så sendes denne per-

sonen i alle retninger, så slipper vi å høre på pratet, og andre kan få høre (planlagt) sladder fra oss. Ikke minst så skal det jo blogges om alt. Finans(krise)ministeren har i oppgave å holde rede på pengebeholdningen og til en hver tid kunne fortelle oss hvor mye penger vi ikke har. Finansministeren skal også lage regnskap og budsjett, slik at andre også kan se hvor mye penger vi ikke har, og hva vi planlegger å bruke penger på hvis vi skulle finne ei krone nedstøvet under en sofa.

Jeg håper å få mange besøkende innom vårt vaffeløsende kontor i løpet av min presidentperiode, alle er velkomne, både nye og gamle medlemmer, samt potensielle presidiekandidater, som tas ekstra godt i mot. Jeg vil sørge for at akkurat du finner deg til rette.

Med vennlig hilsen
John Siayor, PresidentTor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023<http://uit.no/studentprest>Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

feature

Egoistiske, uinteresserte konsertpøbel

ILLUSTRASJON: JULIE HAGERUP

Forrige uke ble jeg lugget og slått på konsert. Når ble det aktuelt å oppføre seg som en 13-åring på førstegangsfylla når du er på konsert?

IDA BING
ALLMENN LITTERATURVITENSKAP
IDABING@HOTMAIL.COM

Norge har et godt tilbud når det kommer til konserter. Alle får ikke sett sine yndlingsband, og selvfølgelig finnes det mindre representerte sjangere, men i det store verdensbildet tør jeg påstå at Norge er en god representant.

– Det jeg leter etter er (syre)trance/techno/phsychedelic sanger som tar skikkelig AV. Som gjør at energinivået ganges med $445^{34,5}$, og at alle på festen (som er fulle nok, da liker jo nesten alle trance) bare hopper og spretter (såkalt dansing på fylla). Dere skjønner pointet. Gimme some crazy songs!

Oj, var det du som skrev dette innlegget på et av Norges mer lugubre diskusjonsforum? Da vil du være uenig med meg. Men hvis din musikkinteresse ikke er fullt så snever, kan du bare lese videre.

Personlig har jeg et sterkt og lidenskapelig forhold til det å dra på konsert. Som mange andre på min alder er jeg en fast festivalgjenger, speider rundt på tromsoby.no for å få med meg siste konsertoppda-

teringer og liker å le av Team Me's slappe hårbånd (samtlige i bandet hadde et hver i ulik tykkelse) etter å ha sett dem live. Men etter å kunne skilte med en solid bunke konsertopplevelser i hukommelsen, er det også flere som har pekt seg negativt ut. Til tross for at majoriteten av dem var med band jeg er semiforelsket i.

Jeg har et brennende ønske om å strø veiledende #s over teksten, men etter overdreven bruk har jeg ikke fått særlig mye kudos fra bekjente i det siste, og velger derfor å droppe #-utsmykningen og overlate den jobben til deg. Hvis du er interessert i den slags instagramiserende aktiviteter, da. Jeg kan heller prøve å veilede deg ved hjelp av språklige bilder.

På Karpe Diem-konserten ble jeg lugget, forsøkt slått, fikk ufrivillig albuer i trynet (og jeg er ganske sikker på at noen prøvde å spenne ben på meg ved flere anledninger), da jeg skulle gjennom et knippe mennesker for å komme fram til vennene mine foran ved scenen. (Og jeg er en snill person, tro meg på mitt ord). Det var mildt sagt umulig, og jeg fikk følelsen av å ha begått en av verdens største synder ved å i det hele tatt ha tenkt på

dette prosjektet fra barkanten.

Jeg er fullstendig klar over at det ikke er populært at folk presser seg forbi deg og tar utsikt, spesielt fordi jeg er høyere enn gjennomsnittet (180 cm), men det burde da gå an å ta i bruk allmenn høflighet? Min erfaring er at det hele fort utvikler seg til en lek, hvor det er om å gjøre å presse seg fram som en bulldoser, for så å gjemme seg bak en høy kar for at ingen skal kunne se deg og kjefte på deg etter du har begått ugjerningen. Hmm, hva ville skjedd hvis du spurte høflig om å komme forbi?

Som oftest handler det om deg, kanskje den du står ved siden av også; Å få best plass, stå behagelig, grabbe til seg nok øl, ikke søle og (helst) få øyekontakt med artisten. Tanken om at vi alle sammen står på samme side av lokalet, og har en felles misjon, forsvinner gradvis i takt med musikken. Vi er jo søren meg alle i samme båt. Eller? Som sild i tønne er vi samlet sammen, ca ti personer med samme musikalske interesse som deg selv står faktisk i «skjøn» forening på samme kvadratmeter. Og det er da jeg spør meg selv hvor denne dårlige oppførselen faktisk stammer fra. (Fra #skjønforening til #maktkamp, ass. Unnskyld).

Egoistisk oppførsel på konsertgulvet. Andre verdifulle avsporinger som høylitt snakk, moshpittdannelse, og flørtning. Hun ene som absolutt skal skifte antrekk (!) midt under konserten. Et arsenal av aktiviteter som motstrider med den opprinnelige; Det å se en kul artist gi av seg selv og motta det som en berikelse i livet. I møtet mellom artist og publikum – hvilke spilleregler gjelder da? Susanne Sundfør lagde sin egen regel, da hun under en konsert i Kongsberg tidligere i oktober oppfordret et snakkende publikum til å heller «gå hjem og spise bæsj». Mæd creds, Susanne! Og man skal heller ikke gjemme under en stol at artister har blitt mer og mer avhengig av konsertinntekter de siste årene. Så jeg skjønner deg godt jeg, Susanne (frasen kan jo diskuteres, men budskapet er gull); Ikke dra på konsert hvis du har tenkt til å gjøre andre ting enn å følge med, da!

Når jeg først er i gang med å kritisere nordmenns oppførsel på konsert, kan jeg ikke motstå fristelsen til å trekke inn janteloven. For min oppfattelse er at denne oppførselen, denne mangelen på respekt som vies til artistene, det er et norsk fenomen, nemlig. Vi blir egoistiske og er redde for å skille oss ut. Jeg var for eksempel på Hove og så en trampende og svettende Florence Welch gi alt på scenen. Hva fikk hun tilbake? Et noen lunde svaiende, stivt norsk publikum som var redde for å danse med Florence. De stod og duvet og var for opptatte med å ikke drite seg loddrett ut, tenk det

a, danse som Florence! Det turte vi ikke. Klokken var tross alt bare syv på ettermiddagen og ølene hadde ikke kicket ordentlig inn enda. Og jeg kan med hånden på hjertet si at det føltes som en befrielse for meg å være på Roskilde; folk var mye mer opptatte av å lage good times (hjelp, dette uttrykket haunter meg, #Ronny Brede Åse, sorry igjen) og gi plass til dansen og den frie utfoldelsen. Samtidig klarte de noe der som nordmenn foreløpig kan se langt etter; kommunikasjon med artisten. «Jump!» – vi hoppet. Jeg sølte ut hele ølen min i håret på sidemannen. Det gjorde ingen verdens ting.

Janteloven kan bedøve et par dansende hofter. Jeg smører tjukt på nå, men det eksisterer en, i følge meg, feil tilnærming fra publikums side rundt om på Norges konsertscener. Du er jo omringet av mennesker som har gjort akkurat det samme som deg – ofret verdifulle grunker for å oppleve konserten. Hvorfor inni granskauen og fuglekassa skal det da oppstå en egoistisk maktkamp på gulvet? Det kan være vanskelig å gå fram som et godt eksempel ved å roe ned barneflokkene du er omringet av; «Unnskyld, du, det hadde jo vært hyggeligere hvis vi ikke stod og dyttet på hverandre, hva? Hihi!» Er du 1.50 høy skal du fortsatt stå på krava og si fra til han ene som omtrent lener armen sin på hodet ditt. «Det er ikke greit, jeg blir skvist her.» Støtt artistene, men jobb for å skape et bedre samarbeid på gølv. Kom igjen, det er ikke så vanskelig.

Leserinnlegg

Usikkert liv på grunn av homofili

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Norge er et veldig godt land for homofile å bo i. Det er det folk flest tror. Men hvis du leser mer om det som skjedde med Obaidullah Safi, kan du spørre deg selv om det er et godt land å bo i for alle homofile mennesker, eller bare dem som ble født her i Norge eller i Europa.

Obaidullah Safi kom til Norge for å finne et bedre liv for seg

selv. Han søkte om asyl med den begrunnelse at han var homofil, og i hans hjemland, Afghanistan, er det fortsatt ikke akseptabelt. Man bør ikke sende noen til et land hvis alt det som venter på ham er frykt, ydmykelse og et dårlig liv, og han kanskje kan bli drept kun fordi han er homofil. Det er en grunnleggende sannhet som skulle være nok til å gi ham asyl her. Men, dessverre for ham, ble han sendt hjem, og jeg kan umulig forestille følelsen han må ha hatt da kom på flyet som skulle dra rett til landet han prøvde å flykte fra.

Kjærlighet er en menneskerett. Årets tv-aksjon ga håp til mange innvandrere som kom hit til Norge for å komme bort fra fordommer og hat mot homofile, å ha frihet til å gjøre det de vil. Regjeringens politikk mot homofile er veldig progressiv, og Norge ligger svært høyt i alle menneskeretts-rangeringer. Men de er bare ord. Handlingen som skjedde med Safi viser Norge i et helt annet lys. Selv om de visste hva som kunne skje med ham i Afghanistan, fortsatte de å sende him tilbake. Jeg avviser ikke at Norge har hjulpet mange homofile mennesker, selvfølgelig,

De har faktisk akseptert noen innvandrere som søker asyl og vet at de vil være trygge her. Jeg vet om noen mennesker som flyttet hit av den grunn selv. Men Obaidullah Safis eksempel viser oss at systemet er fortsatt ikke perfekt, og det er litt rom for forbedring.

Der, selvfølgelig, må være noen valg, fordi ikke alle som hevder å være homofil er virkelig homofil, og noen mennesker kan bruke denne unnskyldning for å bo her. Men det må være en middelvei, noe som vil sikre at Norge ikke slipper inn mennesker det ikke

bør, men også at de ikke avviser folk som virkelig trenger Norges beskyttelse over hele verden.

Det har vært eksempler på land, som Tsjekkia, som gjorde tester på om noen var homofil eller ikke ved å vise dem homofil porno og måle deres ereksjon. Jeg håper virkelig ikke Norge vil gå den veien, men heller finne andre måter.

I mellomtiden kan vi bare håpe at situasjonen som Obaidullah Safi ikke skjer igjen, og vi ønsker at han finner et land som vil beskytte ham fra ydmykelse og et usikkert liv.

ILLUSTRASJON: ANDRÉ WERNER HANSEN

feature

Fish as fuel could be the solution

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

It was 7 o'clock as I entered the fourth floor of Driv and tried to find a place to sit. At this point I should confess that my reasons for attending the event were for the free food rather than the debate itself.

I don't want to appear a nihilist or whatever, but I lost interest in environmental groups in Norway since I was told by schoolmates that "what you do in Natur og Ungdom is actually just going on hikes, having debates and partying." With this state of mind, I approached the food table with some kind of melancholy and a remote feeling of hope. "Maybe this time it will be different," I kept saying to myself.

The debate moderator was a girl from Natur og Ungdom and she presented the four participants:

- A Davvin group leader
- A member of Folkeaksjonen for oljefritt Vesterålen, Lofoten og Senja
- A woman from Energi Norge
- The leader of the physics institute of UiT

The first one presented himself as the deputy of an environmental group. The second fights against the oil industry in Vesterålen, Lofoten and Senja and for a better use of the other resources that nature gives, like fish. Despair grows as the third one presents herself as a spokesman for companies supporting renewable energy. The last one - who works with (among other things) renewable energy - is left with the responsibility of tel-

ling everyone that there is actually no debate because everybody agrees with each other. Nervous laughter spread among the audience.

That could have been everything. I had already finished my food (I expected something more substantial, but it was just pastries and fruit), and I was sensing that nothing new was going to be said. Then the moderator began with the first question, and I remembered that I had to write something about this debate.

It would be really boring to talk about all the stuff that had been said in the "debate", but just for you dear reader I can sum up the highlights of the soirée.

The best moments were when the Davvin deputy first attacked the physics institute's leader because, in the deputy's opinion, he didn't

know the data. The funny part comes when he later has to eat his own words and admit himself that he didn't know the precise data after finding out from the institute leader that UiT is in fact getting four times more money than the year before for renewable energy. Oh, the irony.

The other thing was about the fish. I respected the woman and her ideas, but from a debate called "is the future fossil or renewable?" the last thing I wanted to hear about was fishing. The fish are being damaged by the oil industry - great! And so what? This was her main argument and she kept saying that the whole time. The reason for her fish obsession is probably because that's what they're fighting for, but then why invite her in the first place? Why not invite somebody that approves the oil industry, or somebody who

represents the decisions behind the university's choice of more oil-related studies? Why not invite somebody who has something to say concerning the topic, instead of people who all agree with each other and readily attack Statoil and the like?

Before, I was willing to believe that environmental groups had something worthwhile to say, now I know it's just mere propaganda. It's always the same: environment, wind power, solar. But when it comes down to it, not only have they not mastered what they're talking about, but they also organize debates where they easily attack somebody who isn't even there. If the future is between them and oil, well, I hope the Mayans were right.

Anchors away - off to Lofoten!

Be with us on one of the most beautiful boat trips in the whole world – aboard Hurtigruten!

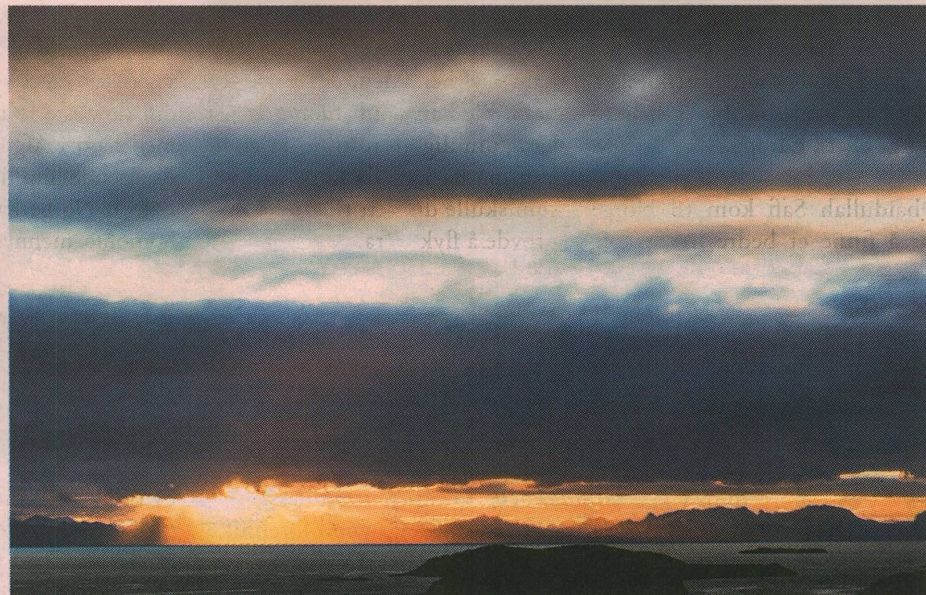
PLANNING. SO WHERE DO YOU WANT TO GO?

A TYPICAL NORWEGIAN RED CABIN

VIKING MUSEUM

AN AMAZING SUNSET ON THE ISLANDS

PHOTOS: PHILIPPE PLAGA

PHILIPPE PLAGA

PHILIPPE_PLAGA@HOTMAIL.COM

When you decide to come to Tromsø or Norway in general as an international student, or any kind of visitor or tourist, it is quite obvious that you will spend a lot of time outside visiting different places and seeing Norway's other big treasure besides oil and brown cheese - nature!

For this treasure Lofoten probably offers the most beautiful part, so let me say that whenever you have the chance to go there - take it. It is probably one of the most beautiful places I have seen so far. To go there and back by Hurtigruten was an adventure itself and totally worth it.

The adventure starts!

On day one of our trip it was 01:00 am when we were finally getting on board in Tromsø to head south. None of us were tired

at that point because adventure was in the air. We could smell it. 17 hours until we would reach our destination – Lofoten - and we could spend this time on a Hurtigruten ship that visits every harbor on the way. We felt a bit like viking explorers sailing to a great adventure.

But something seemed wrong. The announcements were not only in Norwegian but also in German and suddenly we recognized Germans everywhere! And from explorers we turned back into tourists. We tried to ignore the fact and just enjoy our ride. Since we are adventurers we slept on deck of course. Some nice sofas were helpful in this case. The trip had to be planned the next day so we took a map and figured out where our journey would lead us. Since Hurtigruten always keeps close to the coastline we spent a lot of time watching the landscape outside which includes an impressive ride into the Trollfjorden which is only reachable by ship.

Lofoten, here we go..

Finally we arrived in Svolvær and we got off board already knowing that we would have the same ride back two days later. It did not take long and we got the keys for the car we rented. Since none of our IDs or driver's licences were checked and we were told that we should just leave the car unlocked when we got back on Sunday, we got the feeling that Norwegians are maybe a bit too trustful.

Almost a one hour ride later and we'd finally arrived at our cabin where we would stay for the night.

To plan and do such a trip with a larger group of for example 10 people in our case was a challenge but you also get closer to each other in different kinds of ways. Not only can you listen to the snoring and sleep talking of some but also share the joy of being in a fantastic place. So an already great trip can become even better when you have the right people around you.

Weekend at Lofoten

The next day included exploring Lofoten by car listening to a great radio channel which got us into the right mood. You expect a place like Lofoten to be crowded the whole year, but in fact sometimes we didn't even see a single person outside the cities and we could enjoy the landscape on our own. While heading south we stopped at a beach and one of us even used the chance to take a bath in the sea - in the middle of October. After buying food and refilling the car in „Leknes“ we finally made our way to „Å“, a little fishing village at the very end of Lofoten. We spent our second night in a cabin next to the Tørrfisk-Museum and guess what, also next to a lot of tørrfisk! It is amazing how fast you can get used to a certain smell. And we were rewarded with a beautiful sunrise the next day. A stop by the Nusfjord was one of the highlights of the whole trip. The peace and silence you

experience while sitting there and looking out to the ocean make you feel that you want to stay forever. But we managed to go on and visit the Viking Museum and the rebuilding of the longhouse that was found years ago on our way back. To be on the track of the vikings in that way was really interesting and a good finish to the trip. After getting back to Svolvær we left the car unlocked, which is still way too trustful in my eyes, and got on board again to get back.

Where to go with Hurtigruten?

Besides Lofoten there are tons of other places you can visit by going with Hurtigruten and it is more than a vehicle to reach your destination. It becomes a part of your trip on which you experience Norway's beauty. Looking back on it, it was definitely one of the best weekends I have spent here in Norway.

Hitch-Hiking in the North

Part 2

So, in the first episode of this series, we talked about the mandatory preparations one has to make before starting any hitchhiking trip. We will now talk more about the specifics of the life of the freewheeling hobo that is the hitchhiker.

THERE IS ALWAYS A LIGHT AT THE END OF THE TUNNEL...HOPEFULLY...

PHOTO: LYONEL PERABO

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Now that you're ready with everything you need, you will simply need to find a place on the side of the road to stand with your sign. If possible, start early! And by early, I mean as early as humanly possible. Don't forget that many of those who might take you in are commuting workers who generally leave home in the early morning. Taking that into consideration, starting your tours at around seven o'clock might be a good idea, but don't try to get a lift in the middle of the night (except under the Midnight Sun) as you'd have more chance of being flattened by an Estonian truck driver than being taken in by said driver.

The place of stationing

Next on the list, one also has to take into consideration the place you station yourself. If you start from a city, I strongly advise you to walk a couple kilometers out of the populated areas. Not only is it useful as it will surely lead you towards a more frequented highway/motorway where the chances of being taken are higher, but the more isolated you are, the more empathy a potential driver will feel towards you.

When walking out of the city, you will want to find the perfect place to stop. This perfect place can rarely be found but should be aimed towards regardless. The features of a good hitchhike station are the following:

"The more isolated you are, the more empathy a potential driver will feel towards you"

- Enough place for the cars to stop.
- Clear line of sight from the cars.

The first point is probably the most obvious. There must be, on the side of the road, enough space for a car to stop for a couple of seconds without having to fear oncoming vehicles. In certain cases, like if you are lost on a very deserted road, this point might be ignored, but in most cases you should absolutely not! Especially if you are travelling by a busy motorway, stopping

by the side of the road won't just prove to be a foolish game but might also lead to either someone calling the cops or you dying. So please don't.

Instead, places like bus stops, parking places and rest areas should be targeted in priority. Even in the underdeveloped parts of Northern Scandinavia, you should be able to find such places every five kilometers or so, so just warm your legs and be patient on this one.

When you have found such a station, it is time for you to consider point number II. Is there a clear line from the incoming cars towards your standing point? This is a very important detail, as even if there is space for a car to park, it would be of no use if the said car wasn't able to clearly see you and your sign. Hindrances that should be avoided if possible include electric poles, road-signs, barriers and sharp road turns. When reaching such a flawed station where one of several of those hindrances is present, staying or going on will be up to you and your capacity to make wise decisions.

Time to show that chubby thumb of yours

When you finally, following ungodly sufferings and maddening efforts, find a good station, it is time to take your bag off and unleash that chubby thumb of yours. The real action can start. First, leave your bag in evidence against

"Don't start counting the passing cars as it will only heighten your already latent anti-human feelings"

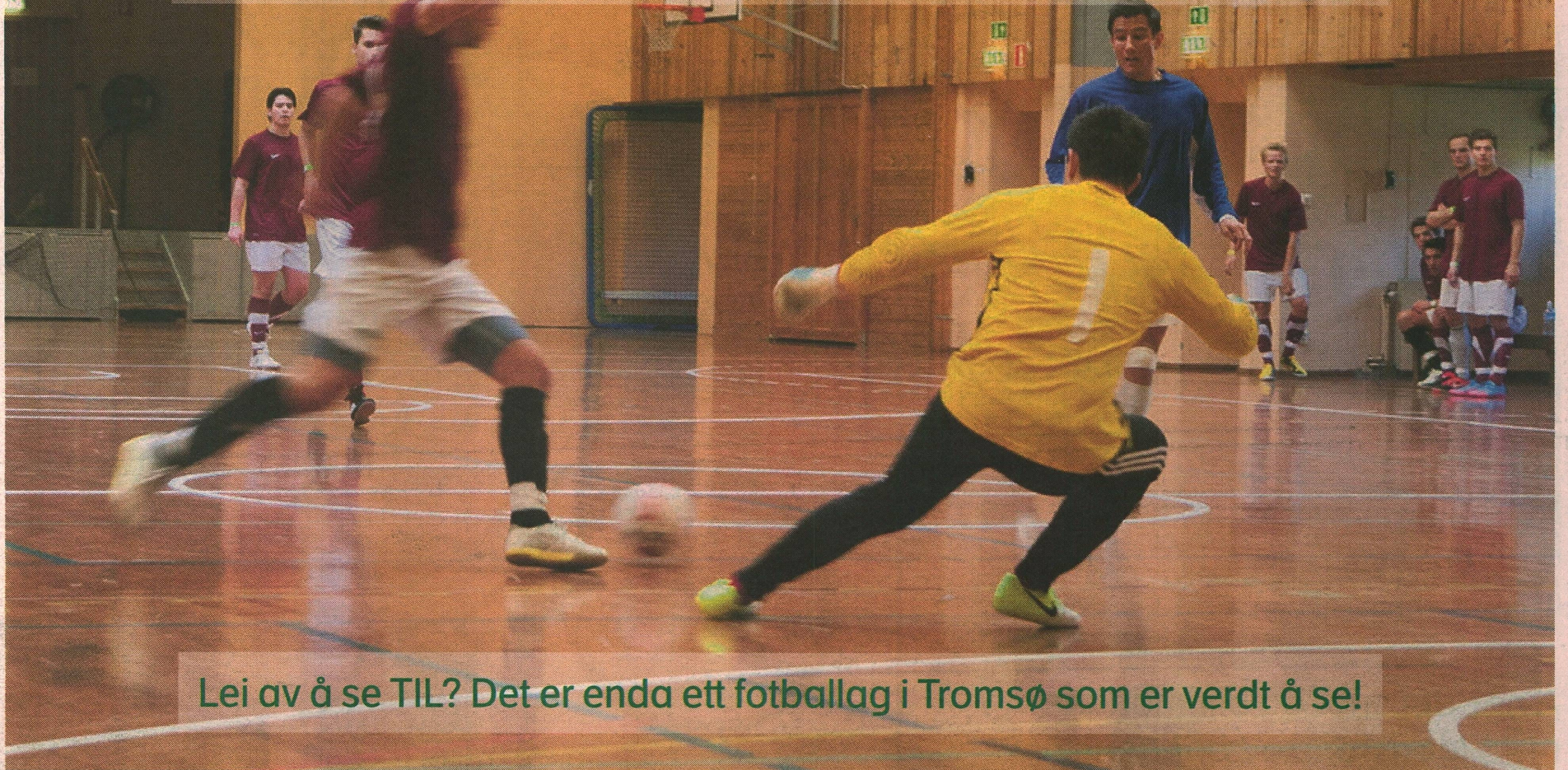
an electric pole or such so to clearly show that you are a seasoned traveler and not some random dumb kid. Then take your sign and stand up straight. Make your right arm stick out at a 90 degree angle with your thumb firmly up in the air. This is it, you are hitchhiking and from this point there isn't much else for you to do to keep occupied.

Be patient

As said previously, your secret hope is that someone driving past you will stop to pick you up. Still, the overwhelming majority of drivers have never and will never, under any circumstances, take a hitchhiker. It is a sad reality that, in 21st century Europe, not having a car is in itself considered a handicap and that, as a consequence, hitchhiking is now more akin to social deviance than a recreational way of travelling. Most cars won't take you. Live with this and keep a straight face and body. Never let your arm rest before a car actually passes you, even if you know much earlier, by estimating the car's speed, that the latter won't stop. Never look overtly sad, angry, or even happy, and don't look the drivers in the eyes. Stay neutral, welcoming and yet again, straight. Don't start counting the passing cars as it will only heighten your already latent anti-human feelings. Don't start thinking that you might get a ride after a hundred cars or so, it is just foolish optimism.

But just as you thought that, after two hours under the rain, on a deserted countryside mud path, that you'd end up pitching your tent in slug-infested birchland, one car miraculously stops. What should you do? You'll find out in our next episode, out in fifteen days...

Sølvmedalje til studentfotball-klubb

Lei av å se TIL? Det er enda ett fotballag i Tromsø som er verdt å se!

BALL ER GØY!

BILDER: CHRISTIAN AAMODT

KOMMUNIKASJON ER VIKTIG

FEIRER ETTER KONKURRANSE

ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Det er ikke så lenge siden TSI Futsal gruppe dro til Bergen for en Bergen Challenge-konkurranse og vant andre plass! Bergen Challenge er et studentmesterskap med grupper fra hele Norge som fant sted dette år fra 11. til 14. Oktober i Grieghallen i Bergen. Det var mange klubber der, men TSI Futsal var nest best!

Noen ord om futsal

Futsal er faktisk ikke det samme som fotball. Det spilles på håndballbane, det meste innendørs, og også målet er mindre, og ballen har mindre sprett enn en vanlig fotball. Futsal spilles mellom to lag med fem spillere hver, en av dem er keeperen.

Fantastisk spill

– Jeg var veldig fornøyd om resultatet og hvordan vårt team spilte i Bergen, kommentarer Aamodt, leder av Tromsø TSI Futsal-gruppe.

– Vi hadde ikke så høye forventninger og hadde noen problemer i begynnelsen av konkurransen, men så bestemte vi oss for at vi kan gjøre bedre. Og det ble sant, smiler Aamodt.

TSI Futsal gruppe fortsatte å vinne til lørdag 13. Oktober når de spilte mot Bergen NHHI futsal-gruppe som dessverre var litt bedre enn dem. Finalen endte med 4-2 for Bergen NHHI gruppe.

– Det var en utrolig opplevelse uansett, sier Aamodt.

Prøv å spille med oss!

– Vi rekrutterer nye medlemmer nå og vil utvikle oss til ett enda sterkere lag denne sesongen. Vi trener på Kraft hver tirsdag og torsdag og studentene kan bare komme og prøve å spille med oss, informerer Aamodt.

TSI Futsal er både en trenings-gruppe tilgjengelig for alle studenter til å utvikle sine ferdigheter og få en sunn trening, og et team som ønsker å prestere på høyest mulig nivå. De er også veldig inspirert av NHHI i Bergen, og hvordan deres futsal-team blir støttet både av lokale sponsorer og deres medstudenter.

– Det ville være flott om flere studenter vil komme til våre kamper og heie på oss, som de gjør i Bergen, ønsker Aamodt.

– Konkurransen i Bergen viste at vi er i stand til å spille på et høyt nivå.

Du kan bare sende en mail til TSI Futsal leder Christian Aamodt hvis du vil vet mer om denne gruppa : tsifutsal@gmail.com!

Vinteren har kommet, hva nå med sykkelen?

HVOR SKAL JEG SYKLE?

BILDER: COLOURBOX.COM

Å nei, det snør og blir mørkere ute... Men tromsøværingene er fornøyd med at de kan gå på ski til jobb igjen!

ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

De første snødagene i året forløper på samme måte hvert eneste år; mennesker rundt om i hele verden kvier seg for kulda og snøværet. Men etter en stund roer den første panikken seg, og folk begynner å nyte naturen, går på ski og er utendørs – det var ikke så ille at vinteren kom allikevel!

Hvordan komme seg til jobb i dag?

Det er mange forskjellige transportmidler folk bruker for å komme til arbeid i Tromsø på vinteren. Flere går, tar bussen eller kjører, mens andre er litt mer eventyrlystne i form av å gå på ski eller sykle til forskjellige steder. Det er lagt godt til rette for skigåere, med flere vedlikeholdte løyper, men hvordan er det med sykling?

Er det helt på jordet å sykle om vinteren?

Mange mennesker setter sykkelen i garasjen med en gang den første snøen kommer, mens noen bare skifter til piggdekk, hiver på seg en refleksevest og fortsetter å sykle.

Tror du at mennesker som sykler er helt på jordet?

Kanskje du bare ikke har prøvd å sykle vinterstid noen gang! Mange personer er ganske fornøyd med å sykle rundt i denne kalde årstiden, og jeg var alltid veldig fornøyd å sykle i Sverige da jeg studerte der.

Tror du at mennesker som sykler om vinteren er helt på jordet?

Det føles litt annerledes og bra at du er i stand til å gjøre noe de fleste andre ikke kan eller vil gjøre. Det handler også litt om selvfølelse, å hive seg på sykkelen første gang kan være litt skummelt. Men her i Tromsø er det litt vanskeligere å sykle på vinteren tror jeg, det er ikke så mange veier som er kombinerte sykkel- og turstier. Derfor har Tromsø kommune ansatt en meget engasjert Per Soler, leder av prosjektet Sykkelbyen Tromsø, for å gjøre Tromsø til en mer sykkelvennlig by.

Prosjektet starter nå

For to uker siden var det en utstilling om vintersykling i Tromsø, både på Rådhuset og på universitetet.

– Mange sier at de føler at det er tryggere å sykle enn å gå, var plakatenes lokkende ord for å få folk til å besøke utstillingen.

Soler viste et kart over sykkelveier i Tromsø og ville også vite hvilke områder i Tromsø som er for farlige å sykle i.

Prosjektet Sykkelbyen Tromsø har fokus på sikkerhet, og vil gjøre samspillet mellom de ulike trafikanter best som mulig. Det blir fokus på å bli sett, derfor er ordentlig lys og synlige klær meget viktig. Det beste er å ha en refleksevest, da ser bilene sykklister flere meter unna. Prosjektet oppfordrer alle sykklister til å være forsiktige, følge trafikkreglene og tilpasse farten etter forholdene. Det Sykkelbyen Tromsø vil er å gjøre byen en attraktivt sykkelby for alle, førstegangssyklist eller profesjonell.

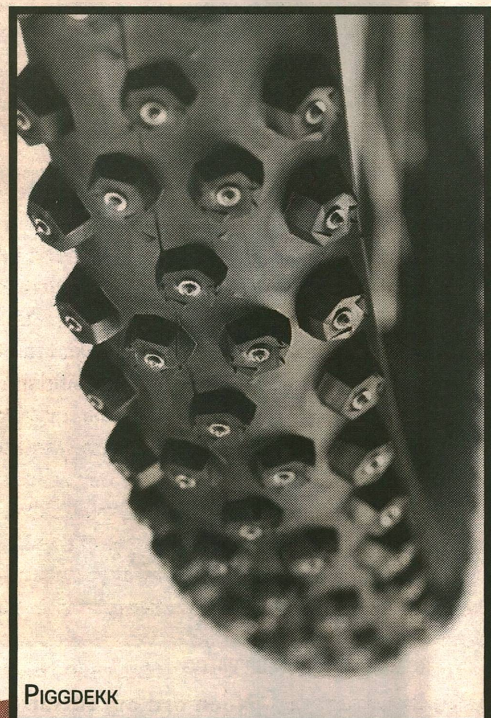
Du kan finne mer informasjon om prosjektet på nettsiden www.sykkelbyentromso.no.

Har jeg enda ikke overtalt deg til å begynne å sykle?

Om du vil sykle eller ei, husk at syklisten også er en del av trafikken, og du bør tillate dem plass på veiene. La dem få sin glede!

MANGE LIKER Å SYKLE OM VINTEREN

PIGGDEKK

VÆR SIKKER PÅ Å FÅ EN GOD SYKKELE TIL VINTEREN

Et brennende engasjement

Vi spurte Ola Asdahl Rokkones før han slutter å være festivalsjef for No Siesta – Fiesta! og Barentsjazz, om hvordan det er å være festivalsjefen, organisere kultur i Tromsø og hva han synes generelt om kulturlivet i Tromsø.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Ola Rokkones kom til Tromsø for 10 år siden for å studere saksofon på Musikk Konservatoriet. I begynnelsen trodde han at det ville bare ta et år eller to, men plutselig startet han å lage festivaler.

Den første festivalen han lagde var No Siesta – Fiesta! Latinmusikk-festivalen, som ble først avholdt i 2007. Siden da har Ola holdt elleve festivaler. Vi spurte ham hvordan det er å jobbe som festivalsjef:

– Første gang var jeg nok ikke helt forberedt. Jeg hadde et konsept, men manglet erfaring. Heldigvis, var vi flere som jobbet sammen, og det var mange som trodde på prosjektet, sier Ola. – Å starte en ide, en festival, er nesten det samme som å starte en bedrift.

Han forteller at man må jobbe hardt og sette av mye tid når man starter et slikt prosjekt. Tid er veldig viktig for at konseptet skal få utvikle seg. Også er det viktig at festivalen har en god retning og får støtte.

– Festivaler disponerer som regel sine egne penger, og kan derfor velge om det skal gå til lønn eller til innholdet i festivalen. I Latinmusikk-festivalen gikk vi underkudd allerede første året og det betyr at jeg måtte søke om å holde festivalen på nytt, slik at neste festival kunne dekke underskuddet fra forrige. Så det ble mange år hvor jeg jobbet med festivaler for å betale det første underskuddet, fortsetter Ola.

Han sier at det ikke var rom for de som lagde festivalen til å tjene penger. Nå derimot er festivalen så etablert og synlig, som han beskriver det, at nå kan andre bare gå videre med ideen og tjene penger på å drive festivalen. Uansett om det er Barentsjazz eller Latin festivalen.

– Jeg har holdt så mange festivaler at jeg begynner å gjenta meg selv, sier Ola. Han hadde et mål når han startet å jobbe med Latin festivalen. Det er på tide at noen andre skal starte på det. Det var aldri et mål for ham at det skulle være en heltidsjobb å drive festivalen - Jeg bare tenkte å lage et god opplevelse for folk.

Barentsjazz 2012 er den siste festivalen Ola skal jobbe som festivalsjef. De to personene som overtar arbeidet hans (både på Barentsjazz og Latin-musikk festivalen), beskriver han som veldig flinke hver for seg og med veldig sterke visjoner hvordan det skal utvikle seg. Han tror det skal bli enda

bedre neste år. Å starte disse festivalene var en stor utfordring for Ola. – Det var mye prøving og feiling, sier han og påpeker at man jobber hele året med festivalen, selv om festivalen bare går over er en uke.

– Det er viktig at man bestemmer seg for hva festivalen skal representere, hvem som skal være på festivalen og hva ambisjonsnivået er, påpeker Ola. Festivalen må skape en identitet. – Det er også mange andre som bringer dette videre, kommer med nye ideer, og gjør identiteten enda sterkere.

Nesten alle festivaler i Tromsø fungerer takket være frivillig arbeid og dugnad. – Det er veldig mye dugnad i festivalbransjen, i hele Norge. Begge festivaler jeg jobber med har veldig liten økonomi. De har såpass smalt budsjett at man må fokusere på å lage noe som fester seg hos folk, sier Ola. – Det er innholdet og konsertene som teller, ikke hvor mye penger man får for å lage en bra festival. Nå er tiden inne for at vi kan betale noen en symbolsk sum, for å vise fram det gode arbeidet.

Det finnes mange festivaler i Tromsø som får masse penger for det de gjør. Utroopia spurte om Ola tror at Barentsjazz eller Latin-musikk festivalen blir kommersielle festivaler hvis de begynner å betale til personer som lager de.

– Man må tjene penger for å overleve, både som festival og som privatperson. Hvis folk ikke vil kjøpe billetter til konserter betyr det vel at bandene som kommer ikke er interessante nok. Det gjelder uansett hvilket kulturtrykk man tilbyr, enten det er pop-rock eller samtidsmusikk. Man må ha en ide om hva man tilbyr for å få en god opplevelse. Å lage en god konsert må være hovedfokuset, uavhengig av hvilken type musikk er det, synes Ola, og fortsetter med at det er en genial måte å gjøre ting på, særlig når man jobber med frivillige. Dermed er det viktig at vi fortsetter å jobbe med det.

Hva synes han om framtiden til Kulturbyen Tromsø? – Jeg tror at hele tiden vil det skje forandringer i kulturlivet; det kommer mange nye festivaler og noen vil kanskje dø ut. Tromsø er litt forskjellig fra andre byer i Norge, fordi vi har så mange nisse-festivaler. Vi har festivaler for elektronika, film, jazz, etc. Det er noe spesielt med det, sier han. De to festivalene han arbeider med får støtte fra Tromsø fylkeskommune, Tromsø kommune og Norsk Kulturråd. «Vi multipliserer den pengestøtten vi mottar, og vi må få inn sponsorer og billettinntekter. Barentsjazz og alle andre festivaler i Tromsø har veldig høy kvalitet. Dette er en billig og effektiv måte å lage kultur på i Norge.»

ROKKONES, FORTELLER OM BARENTSJAZZ FESTIVAL 2012 ARTISTER.

OLA ASDAHL ROKKONES SPILLER PÅ NO SIESTA-FIESTA

BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

I en by som Tromsø kan man ikke snakke om kjedsomhet. Tromsø lever sitt eget kulturliv, et kulturliv som er unikt. De som står bak det aktive kulturlivet i Tromsø er alltid engasjerte personer, som for eksempel Ola Asdahl Rokkones. Vi spurte hvilke karaktertrekk slike personer bør ha.

– Det kan karakteriseres som en «brann», en indre flamme, for å gjøre noe folk kan sette pris på. Jeg vet at jeg ikke får betalt for det jeg gjør, men for meg er det viktigere at festivalen har en god kvalitet. Alle de som jobber med festivaler i Tromsø, om det er Bukta, Døgnvill eller Insomnia, strever for å gi folk minnerike opplevelser. Det er et brennende engasjement som karakteriserer samtlige.

FEM FANTASTISKE KVINNER SOM ORGANISERER TROMSØ OPEN 2012: JENNY-MARIE JOHNSEN, MARITA ISOBEL SOLBERG, ASLAUG MAGDALENA JULIUSSEN, SILVIA ELIANA MARTINEZ, OG TORUNN OVANGER

Kunsten å være åpen

Det er festivalen for alle som søker en god kunstoplevelse. Det er også en sjanse til å møte lokale artister å se hvordan de jobber sammen.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Jeg møter de fem kvinnene på Kysten, Troms fylkeskultursenter. Jenny-Marie Johnsen, Marita Isobel Solberg, Aslaug Magdalena Juliussen, Torunn Ovanger og Silvia Eliana Martinez. De ville fortelle meg om noe nytt, noe for alle som er interessert i Tromsøs kunstverden. De organiserer nemlig Tromsø Open 2012. Et pilotprosjekt som er basert på noe lignende fra for eksempel Trondheim, Bergen eller Oslo. Festivalen skal engasjere alle visuelle kunstnere i byen. Det er 10 steder, kunstinstitusjoner i Tromsø, hvor Tromsø Open skal finne sted.

Blant disse institusjonene som skal åpne sine kunstateliet er for eksempel Kysten, Small Projects galleri og den nye Keviselie. På festivalen kan man komme og se på kunstnere, hvordan de jobber, kanskje slå av en prat. Det vil være 23 tildekkede kunstnere. «Open Studio Principal» er noe som Tromsø Open legger stor vekt på. Man kan si at det er grunnleggende prinsippet for dette arrangemen-

tet. Det er den eneste festivalen i Nord Norge av denne typen, og organisatorene håper at det kan bli en årlig festival. En festival som blir større og større for hvert år som går.

Tromsø Open har invitert museene og flere galleriene fra Tromsø. Under festivalen kan de gjøre hva de har lyst til – utvide åpningstider eller åpne nye utstillinger. Det er avhengig av dem. Den to dager lange festivalen vil tidsmessig være veldig intensiv. Det vil ikke være lett, men det skal bli umulig å gå glipp av alle de følelsene som ledsager når man deltar i festivalen.

Festivalens mål er å gjøre de visuelle kunstnere synlig. Organisatorene beskriver Tromsø Open som sjangeroverskridende og sier at idealisme er noe de står på. For dem er festivalen som en dugnad, de forbedrer den fordi de vil vise at Tromsø faktisk kan bli kjent som Kulturbymen. På festivalen treffer man den enkelte kunster, ikke bare hans kunst. Det er mye mer spennende å se hvordan de jobber enn å bare komme på utstilling.

www.tromsoopen.org

TROMS
FYLKES
KULTUR
SENTER

TROMS FYLKESKULTURSENTER
Strandveien 95
www.tromsoopen.org
Fre 16.11. kl. 16-21
Lør 17.11. kl. 12-18

Åpne Kunstnerateliet: Torunn Ovanger, Aslaug Magdalena Juliussen, Ulf Meyn, Britt Hennie Halvorsen, Grete Andrea Kvaal, Bente Karlsen, Marit Ellisiv Landsend, Hans Christian Van Nijkerk, Charlotte Nilsen, Solveig Ovanger, Arvid Sveen, Jenny-Marie Johnsen, Rudy Caeyers, Anne Marie Rosted, Silvia Eliana Martinez, Siv Bente Johansen, Inghild Karlsen/Bo Bisgaard, Laurent Fauconnier, Knut Fjortoft, Marita Isobel Solberg, Hilde Rønne Oppedal

GLASS
HYTTA
BLÅST

BI AST a/s NORDENS PARIS
Peder Hansens gate 4
www.blaast.no
Fre 16.11. kl. 10-17
Lør 17.11. kl. 10-15

Åpent verksted med galleri og butikk.
Fredag 16.11. blaser og forteller glassblåserne om kunsten å blase glass

TROMSØ
KUNST
FØRENING

TROMSØ KUNSTFORENING
Musegata 2
www.tromsokunstforening.no
Fre 16.11. kl. 20-23
Lør 17.11. kl. 12-17

Utstillingsåpning:
EXIT IN, Kunstnergruppen OPEN SPACE:
Christine Istad, Hennie Ann Isdahl, Lisa Pacini, Mona K. Lalim
REDESELEN FOR Å MISLYKKE: Mattias Harenstam
Åpne Kunstnerateliet: Inngang nord loftet:
Kristin Tarnes, Joar Nango, Margrothe Pettersen
Matti Aikio, Kyrre Bjerck, Nicolas Sjeppen, Magnar Blix Rudi

KUNST
AKADEMIET

KUNSTAKADEMIET I TROMSØ
Strandgata 3
Fre 16.11. kl. 17-22

LOPPEMARKED: Fredag 16.11. kl. 17-22
KOSTYMEFEST:
Fredag 16.11. fra kl. 22. Nightzoo. Dresscode: animals

SMALL
PROJECTS

SMALL PROJECTS
Grønnegata 23
www.smallprojects.no
Fre 16.11. kl. 12-16
Lør 17.11. kl. 12-16

Utstilling av Javier Darrios og Thale Fastvold

PERSPEK
TIVET
MUSEUM

PERSPEKTIVET MUSEUM
Storgata 95
www.perspektivet.no
Fre 16.11. kl. 11-21
Lør 17.11. kl. 11-18

Utstillinger:
LOVE ME
FRA REIN TIL DROMEDAR
FLYTENDE RUSSISK. Sjette fra øst møter Tromsø
CORA SANDEL/SARA FABRICIUS 1880-1974

NORD
NORSK
KUNST
MUSEUM

NORDNORSK KUNSTMUSEUM
Sjøgata 1
www.nnkm.no
Fre 16.11. kl. 10-21
Lør 17.11. kl. 12-17

TECH-STILES:
Hilde Hauan Johnsen, Ingrid Aarset,
Jon Pettersen

I den faste samlingen vises billedkunst fra
Romantikken og fram til i dag

KURANT

KURANT VIGNINGSROM
Søndre Tollbodgate 17
www.kurant.no
Fre 16.11.
Performance kl. 17.30 og kl. 20
Lør 17.11. kl. 12-18

PERFORMANCEGRUPPEN PAIN:
DINNERTOUR: Fredag 16.11. kl. 17.30 og kl. 20.00
Billettpris kr. 150
Lørdag 17.11. kl. 12-18 åpne kunstnerateliet og bokbutikk

GALLERI
BREVIK

GALLERI BREVIK
Jonas Liesgate 7
www.galleribrevik.no
Fre 16.11. kl. 12-21
Lør 17.11. kl. 12-17

UTSTILLING:
HVERDAGSLYKKE: Berit I Ura

KEVISELIE

HANS RAGNAR MATHISEN
Zen Asian Cooking Storgata 132
www.keviselie-hansragnarmathisen.net
Fre 16.11. kl. 15-23
Lør 17.11. kl. 15-23

SPIN-OFFS, skisser, tegninger, litografier
Kurs i innbinding av skissebøker og loddtrekning

barents JAZZ

TROMSØ INTERNASJONALE JAZZFESTIVAL

12.-18. NOVEMBER 2012

A magic jazz-week with Barentsjazz Festival

Among many festivals in Tromsø, Barentsjazz is the one that probably gets the most international attention.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Utopia interviewed the festival director, Ola Asdahl Rokkones, who talked about the whole idea as well as a number of the bands we will be able to enjoy during this year's festival.

It is the first time the Barents Festival is so big. Rokkones states: "from the beginning, Barentsjazz Festival was meant to give light to people, when the dark season starts." This year it is going to give a lot of energy as well. Barentsjazz 2012 offers a very nice blend of local and international artists. According to Ola, it takes a lot of thinking and time to choose the best bands and musicians. The competition is big. This year between January and May alone, Barentsjazz got roughly 1000 offers. The organizers do not need

to look for the artists. The festival has become so well-known that the artists come to them.

The festival starts with DRIVING MILES, written by Henning Mankell, which is both a concert and a theatrical play. During the show the audience gets to meet a renowned jazz trumpeter from Årø and a jazz festival volunteer. DRIVING MILES premiered in 2010 at the Molde Jazz Festival, but was also then later shown at the Oslo jazz festival in 2011 and 2012. Here in Tromsø it will be performed by Per Egil Aske (actor), Ole Jørn Myklebust (trumpet), Andreas Ulvo (piano) og Sigurd Hole (bass). It is a story not only about meeting, but also about the music; a real piece for anyone looking to enjoy more than just jazz music.

Another interesting act is AVANT-GONG. Ola says it is a completely new thing for the festival. The artist is Jacob Janssønn. A Tromsø

native who studied in Oslo, he was asked to do a signature project for Barentsjazz. Ola remarks that he is: "a musician, that Tromsø can be proud of," and adds that they would like to do more signature projects in the future.

Among the international artists coming to the festival, there is a Portuguese duo, MARIA JOAO & MARIO LAGINHA- living legends of jazz in Europe. It is a great catch to have them at the festival. Another overseas artist coming to Tromsø is KURT ROSENWINKEL, who comes from the USA. Not only will he perform at the festival, but he is also going to give a very exclusive master class in guitar playing while in town. From the Bristol, England, LUND QUARTET is a group who plays regular jazz with an innovative twist. The band uses a special instrument, called a Theremin. These young guys combine classical jazz with new hip-hop rhythm and effects.

LIVE FOYN TRIO is a band that was nominated for a Danish Music Award. They are another example of a Tromsø band that achieved success abroad. TIGRAN HAMAYAN, according to Ola Rokkones, is the next big star among famous piano players. He lives in USA now and is one of the youngest artists to be at the festival (only 25 y.o.).

A few other bands worth mentioning are MOPTI, the winners of this year's JazzINTRO. They are a very modern jazz quintet. The festival director describes their music as very good collection of sounds, "the one you get involved in". He quickly adds: "Like all of the bands we have at Barentsjazz 2012. That was the central point we were looking for in jazz musicians that are playing on the festival".

Those who like electronica will probably enjoy KOHIB MED VENNEN. The artist fits within the concept of new club jazz. Another artist breaking the mold of traditional music is MARIANNE HALMRASST. She is one of the few women who plays, leads and composes, and who got the 2007 Norwegian Young Star Jazzfestival award in Oslo.

Finally, we have EPLE TRIO with Mathias Eick. It would not be an overstatement to say that these are Ola's favorites. "They bring a very special type of jazz, with a clear sound. A band with a strong identity" says Ola. "One of the most outstanding Norwegian musicians", he adds about Eick.

The festival has not started yet and Utopia is really looking forward to seeing if Ola's appraisal bears out. As a final note, the Festival is cooperating with the local Tromsø Jazzklubb.

Tromsøs Største Metall Kväll

Någonsin

Den nionde november kommer sikkert at kommas ihåg som stadens største Metall evenemang någonsin med konserten av Satyricon, Entombed, Nekromenthaeon og 666. Här finns grunderna varför man borde vara med.

DEN MAKTIGE SATYRICON LIVE PÅ ROCK MOT RUSS 2012

FOTO: LINNEA NORDSTRÖM

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

En Sällan Skådad Metall Kväll

Vivet alla hur svårt det är för en Metalhead att gå på konsert här i Tromsø. Även om en överaskande mängd Metall konserter nyligen ägt rum är det ju väldigt sällan att man kan gå till någon stor metall konsert. Förr i tiden var det By-

Larm både i 2001 (med ZYKLON och EINHERJER) och 2006 (med ENSLAVED) men för de sex senaste åren var det få ordentliga metal konserter. SATYRICON, till exempel, spelade här i 2004 tillsammans med TURBONEGER i 2008, när bandet släppte deras nya album var det ingen konsert alls fast Frost kom i stan för att möta fans. Lördagens konsert kommer hoppeligen att korrigera den här konstiga situationen.

Mäktiga Band

Banden som kommer att spela under Kulturhusetkonserten är bland de bästa live banden som finns idag. SATYRICON, konsertens headliner är, efter mera än 20 år på scenen, kanske Norges bästa live band. Utopia var nog på Rock mot Russ festivalen i April och var ganska imponerad

av dem. Hoppeligen kommer Tromsø konserten att vara även bättre.

—för de sex senaste åren var det få ordentliga metal konserter

De andra banden är kanske inte lika stor som SATYRICON (åtminstone i Norge) men är ändå tunga. ENTOMBED, Sveriges största DödsMetall legender, är nu på en europeisk turné och

borde vara ganska i form för Tromsø. NEKROMANTHEON är kanske Norsk Metalls mörkaste stigande stjärna och är ett pålitligt liveband. Tromsøs egna 666 kommer sikkert att göra en märklig show och visa till alla kids vad det brukade betyda att göra extremmetall i gamla tider. Som sagt, "Høstens Mørkeste" har alla möjligheten att vara en oförglömlig natt. Så, kom alla Metallheads!

Jadudah = THE SHIT

Tromsø-bandet Jadudah som skal spille konsert foran Cazadores 23. november, blir av flere sett på som «helstøpte» selv om bandet bare er 7 måneder gammelt, og har lagt ut to demolåter på Urørt, den ene ble raskt Ukas Urørt og fikk imponerende tilbakemeldinger.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Det er lett for journalister å spre rundt seg med godord om lokale band, vi sier at de har «noe eget» og at «de kan nå langt», rett og slett fordi det er det greieste å gjøre. Problemet kommer da senere, når man kommer over et band som fortjener disse stemplene fullt ut, som virkelig har noe eget og som

mest sannsynlig kan nå langt. Jadudah er et slikt band, et band med fantastisk god sound, egenrådige ideer og en lys fremtid.

Bandet består av Joakim Finstad Jenssen på gitar og Helle Larsen på vokal i front, med Patrick Jaklin på bass, Tobias Solheim-Nilsen på slagverk og Sverre Simonsen på gitar. Bandet er om dagen på utkikk etter en noen som kan spille keyboard.

Utopia satte seg ned med frontfigur Joakim og bassist Patrick for et lite intervju før de skal spille konsert med Cazadores 23. november. Joakim er arkitekten bak sangene, og lager musikken på rommet hjemme i leiligheten. Han kaller de «demoer», men både undertegnede og flere i Utopia-redaksjonen var overbeviste om at sangen «And we fall» som ligger på Urørt var spilt og mikset i et studio. I virkeligheten var den gjort på en hjemme-pc.

Bandet ble dannet i mars i år, etter at Joakim og Helle over et års tid hadde spilt sammen en rekke ganger på Bastard Bar, og et samarbeid utover dette ble derfor unngåelig. Planen var å lage mørk og «gritty» melankolsk musikk, men å ikke overdrive på det melankolske. Historien om navnet «Jadudah» har blitt fortalt i et radiointervju på NRK P1, at det var en tilfeldig mappe som musikken ble lagret i.

– Men det var vel ikke helt sant, forteller Joakim.

At musikken allerede er ferdig laget før resten av bandet går i gang med å øve på det synes Patrick er positivt, «Det gjør det mye enklere å vite hva de vil ha,» påpeker bassisten. «Det er lettere å vise enn å forklare» skyter Joakim deretter inn.

En bedre verden

Insomnia. Glossy plakater. Hipt og fresht. Insomnia er så mye mer.

F.A.C.E. PÅ INSOMNIA, DRIV

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Insomnia kaller seg for "A festival for Music. Movement. New Ideas." De holder hva de lover. Dette er en festival som tar nåtidens utøvere på alvor. De henter inn både store (men ikke de største) og mindre kjente navn. Du møter musikere du aldri ville sett eller hørt i Tromsø fra Bukarest, Barcelona, Helsinki, Rovaniemi, Berlin, Reykjavik og Lisboa for å nevne noen.

Verdig åpning

Det starter med offisiell åpning

på Verdensteateret og visning av finske Sähkö – The Movie. En stumfilm i 16mm, sort-hvitt, med intens, god livemusikk fra Jimi Tenor og Jori Hulkkonen. Det hele er en ekte fornøyelse. Et stappfullt VT og en film med livemusikk som blir min mest helhetlige opplevelse fra festivalen.

Før alt dette har det selvfølgelig vært diggbart Kick-off Party på Café Sånn, kunstutstilling på det alternative kunstatelieret Kurant og utstilling på Tromsø Kunstforening. For ikke å snakke om heftig oljedebatt om oljeglatte sponsorer til kulturfestivaler.

Også dette i lokalene til Kunstforeningen, som sammen med Kurant har klart å etablere et godt samarbeid med Tromsøs eneste elektronikafestival.

Driv-mania

De aller fleste konserter holdes på Driv. Studenthuset fungerer som en god ramme for en festival som ennå ikke har falt for fristel-

sen til å vokse seg stor, billig og jålete. Trappene mellom Håkon Scene i førsteetasje og Vørter Scene i fjerde blir flittig brukt og skaper en travel, men magisk atmosfære i hele huset.

Hele kvelden er fylt av mindre DJ-sets, små, timelange konserter og god, kald Mackøl i plastikkglass. Både torsdag, fredag og lørdag er det omkring syv-åtte artister fordelt på de to scenene, noe som gir et godt og variert tilbud. Hardrock dataspill-elektronika, intim singer-songwriter pop-elektro, klubbmusikk fra København og Barcelona og svevende fløytespill-elektro-indie.

Det sier seg selv at det ikke går an å kjede seg. I tre lange dager får publikum servert små gavepakker fra morgentil kveld.

Hjemmefavoritter

Er du fra Tromsø, så tar publikum ekstra godt imot deg. Det fikk hjemmefavorittene F.A.C.E. og Hjernetrim oppleve. Begge bandene består av unge nyetablerte musikere som ennå ikke har fått samme nasjonal og internasjonal

anerkjennelse som Røyksopp, bandet som spilte DJ-set på lørdagen.

Først ut på scenen var klubbinspirerte dance-ambient-bandet F.A.C.E. som virkelig løftet dansegulvet et par hakk opp. Den tamme torsdagen, kvelden i forveien, ble fort glemt når disse gutta entret Håkon-scenen. Med en fantastisk energi og livfullhet, og en frontmann mange band kan se langt etter, ble dette kveldens lokale høydepunkt. Publikum var i ekstase over kanskje Tromsøs beste pop- og dansefenomen.

Hjernetrim neste kveld var ikke dårligere. En utrolig god blanding av funky dansebeats fikk fanskaren til å hoppe. Selvlysende, neongrønne briller. Bare overkropper. Et publikumsfrieri utenom det vanlige. De klarte det største kunststykke, å viske ut tid og rom en liten time. Bare elektrobeats og smilende ansikter ble igjen.

En mørkere touch

Den mørkere siden ble representert fra en mer sør-østlig kant. Første stop Oslo og Nextlife, en

hardcore, metal-punk rocketrio (et medlem manglet) med fancy videoshit som bakgrunn til kveldens høyeste volum-konsert og flest headbangere (én, den eneste).

Deretter øst til Bukarest hvor Rochite holder til. Den absurde kufantasimasken til tross, musikken hans holder helt inn. Stemningen og beatene er atskillig lavere og mørkere enn nevnte lokale Tromsø-band. Jo lengere ut på fredags- og lørdagskvelden, jo dypere kvalitet får musikken. Gus-Gus fra Reykjavik var også en klar publikumsfavoritt med sine drivende og tunge beats.

Genuint

Det er en grunn til at denne festivalen er – sammen med TIFF – Tromsøs beste og mest interessante festival. Det er heller ikke uten grunn at de aller fleste i Insomnia arrangerer denne kraftpakken av en festival på frivillig basis. Det er genuin musikkelsk som ligger til grunn. Folk digger god musikk og ønsker å tilby dette til publikum. Takk Insomnia for at du er en ekte festival, ikke en rølpet hore med pengefokus.

BANDBILDE (CARL CRITICAL)

Fremtiden er planlagt. – Vi skal i studio å spille inn en singel, som kommer ut i januar, og forhåpentligvis skal vi ha ute en EP i april. Finstad Jenssen har hatt det travelt den siste tiden med å lage 10 demoer, journalisten fikk en smakebit av en av de, og kan rapportere en fantastisk låt ved navn Echoes. En musikkvideo er også under planlegging, og et annet prosjekt som inneholder video og musikk er også underveis.

Vi spurte vokalist Helle Larsen (som holder til i Berlin for øyeblikket) om hvilke artister som inspirerer henne, som forteller at hun er oppvokst med Stevie Wonder, Freddie Mercury og Al Jarreau. Hun har senere kommet over artister som Alannah Myles og Imelda May som begge to har vært med på å inspirere stort. Hun forteller at hun ikke har mye erfaring med å lage rockemusikk, siden hun har holdt til i opera-

sangeren, samt soul og pop. Hun har vært med på litt av hvert av musikkoppsett, blant anna «Det store korslaget».

Det er lettere å vise enn å forklare

Etter at sangen «And we fall» ble ukas urørt har flere vært inter-

essert i å høre mer fra bandet, og dette førte til at Jadudah tok spranget fra å være en duo til et mer bandlignende oppsett. Tobias og Patrick hadde tidligere spilt sammen, men det i noe som hellet mer over i jazz-sjangeren. Dette var en ny erfaring for alle de tre tromsøværingene som kom med i bandet.

Bandet kan kalles et Tromsøband, selv om Joakim kommer fra Gjø-

vik og Helle er født og oppvokst i Bærum, Patrick, Tobias og Sverre er derimot fra lokale lag. Deres forskjellige bakgrunner både geografisk og erfaringsmessig ser ut til å være med og på å lage et spennende lydbilde som vi gleder oss til å utforske videre.

TROMSØ INTERNASJONALE
KIRKEFESTIVAL 201227.10
- 04.11

LA DITT RIKE KOMME

En moderne åpning

Åpningskonserten til Tromsø Internasjonale Kirkefestival var moderne, men manglet publikum.

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Konserten var god. Publikum manglet. Slik kunne man oppsummere åpningskonserten på TIK – Tromsø Internasjonale Kirkefestival. Det var glissent i benkeradene som for anledningen var snudd i konsertstilling for å kunne nyte orgelspill og kormusikk.

Moderne

Stykket som var valgt ut som åpning var Maurice Duruflés Requiem. Et

stille og meditativt stykke med preg av modernitet uten å bli for sært.

Det var Tromsø-koret Kantori som stod for sangen, ved siden av barytonsolist Harald Bakkeby Moe og altosolist Anne Berit Bucik. Begge to med knallgode stemmer.

Ishavskatedralen gjør seg godt for orgelmusikk. Det klinger bra og lyden fyller hele kirkerommet med en behagelig, stor klang. Det er utrolig hvor mye lyd man får ut av et orgel og ut av en sang-solist. Det gjør godt i øret.

Kirkemusikk

UiTs egen rektor satt i benken ovenfor meg, og vi hørte begge på stortingsrepresentant og artist-komponist Tove Karoline Knutsen åpne årets festival. En nisjefestival, særlig for studenter, selvom flere førsteårselever fra musikkonservatoriet var på plass.

Dette er kirkemusikk, men trenger ikke være kjedelig. Det er stor musikk som ofte passer best i et kirkelokale. Klangene er upåklagelig. Orgelmusikk, requiemer. Det passer liksom sammen.

Barokkmestermusikken

Sofistikerte lyder av cembalo, cello, fiolin og travers forbund av tre enestående sopraner i tysk barokk-klassikerens repertoar – slik kunne man nyte *De Dødes Dag* i Elverhøy kirke.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Konserten ble åpnet av Darina Guseva, traversspilleren, som presenterte Partita for solo fløyte i a-moll av Johan Sebastian Bach, hvor travers selvfølgelig var i sentrum av oppmerksomheten. Det var en fortryllende dans som Guseva utførte med luften. Sjarm, bløthet og finfølelse – all dette var en del av den dansen og viste seg veldig fint i Elverhøy kirkes vakre interiør. Publikum kunne ikke stoppe å klappe.

Deretter kom Georgs Friedrichs Händels repertoar på scenen og publikum hadde stor glede av å høre *De Ni Tyske Arien* som ble sunget på tysk av tre dyktige sopranister. Titler på kommende deler av verket viste at Händel, via studenter fra Musikkonservatoriet i Tromsø, ville ta tilhørerne med til en intim verden av åndelighet og tidlig pietisme. Lydene var så polerte, at man hadde et inntrykk av at denne musikken var komponert nettopp for disse unge artistene.

Musikkonservatoriet i Tromsø presenterte kraften og profesjonaliteten sin. På fredagskvelden ble Elverhøy kirke en barokkscene gjennom 8 musikere. Atmosfæren de skapte var veldig engasjerende og det manglet bare kostymer – raffinerte kalvekryss, dykke volanger og dunete parykker, for å bli dratt til tilbake til århundreskiftet mellom 1600- og 1700-tallet. Takk for det!

Hva: **Konsert av Musikkonservatoriet i Tromsø**
Hvor: **Elverhøy Kirke**
Når: **2. november**

Musikalske Perler med Tromsø Kammerorkester

Enkel blanding av lys og musikk, bølger av følelser, endringer av farger, og Wolfram Christ, en utspokulert dirigent og fiolin solist på verdens orkester-scener. Det er våpenet mot mørketida, som fyrte opp Ishavskatedralen den 2. november som en del av Tromsø Internasjonale Kirkefestival.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Den dagen var de første minuttene etter 1700 i Ishavskatedralen full av spenning. Konserten var et samarbeid med Hurtigrutens operacruise og var åpen ikke bare for publikum fra Tromsø men også for turister. Derfor var det så mange mennesker og det gjorde at ble vanskelig å finne plass for å sette seg. Alle forventet spesielle musikkopplevelser. De hadde rett!

Så snart dirigenten kom på scenen,

var det en storm av applaus. Da katedralen ble stille, sa han flere ord for å innføre publikum i tematikken og repertoaret av den kvelden, som han hadde forberedt sammen med Tromsø Kammerorkester.

Først på programmet var Benjamin Britten og sine *Reflections on a song of Dowland*, op. 48a, for solo fiolin og strykeorkester. Dystre, hvileløse lyder og dunkle farger innhyllet katedralens indre. Dirigenten, som spilte den gangen også rolle av solisten, var veldig engasjert. Med flid kjælte

strenger han fiolin sin og samtidig med kun bruk av selvkjente bevegelser kommanderte artistene.

Høflig trakk publikumet seg fra atmosfære av isolasjon til en mer energisk låt, *Salzburg symphony no. 1*, skrevet av Wolfgang Amadeus Mozart. Lyset forandret seg, og katedralen ble om til et sted full av håp samt energi.

Men den idylle atmosfæren fortsatt ikke, fordi Benjamin Britten kom tilbake på scenen, og sammen med ham kom lyder av uvissheten og bølgen av store følelser *Variations on a theme of Frank Bridge*, op. 10 viste seg veldig utforskelig.

Hva: **Kammerorkester**
Hvor: **Ishavskatedralen**
Når: **2. november**

FOTO: PHILIPPE PLAGA

Lys av gull

Kaldt interiør og varme mennsstemmer – den 29. oktober var det i Ishavskatedralens et tilbud i rammen av Tromsø Internasjonale Kirkefestivalen. Det Norske Mannskor av 1995 oppførte med orgel- og paukeakkompagnement i reperouare av forskjellige romantikken og moderne komponister.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Majoriteten av konserten bestod av den norske folketonen. Man hadde mulighet til å lytte til verkene av Ludvig Nielsen, Edvard Grieg samt Hans Olav Lien, men det manglet ikke på utenlandske komponister heller. Koren sang på engelsk, tysk og latin. Fra alle de melankolske og langsomme verkene utmerket seg spesielt til de mer dramatiske verkene av Samuel Barber - *A stopwatch and an ordnance map*.

Publikum var veldig fornøyd med konserten. "Det var en veldig beroligende og fin konsert, som fikk meg til å slappe av og nyte musikken. Jeg likte veldig godt den siste melodien deres - en brudemarsj. Den tok hjertet mitt." – sa Marie Berger, student i historie på UiT.

Det som man kunne observere, var en god kommunikasjon mellom dirigent – Hanne-Sofie Ak-selsen og korister. For å gjøre konserten mer interessant og forbedre forplantning av lyd, endret de rekkefølgen flere ganger, og innførte poesi til programmet, som gjorde oppførelsen mer uforutsigbar. Med musikken ville de uttrykke alle de emosjonene som forbindes med mørketida, men samtidig med bruk av andre former av anvisning, ville de vise at også i mørke kan man finne lys.

Hva: **Det Norske Mannskor Av 1995**
Hvor: **Ishavskatedralen**
Når: **29. oktober**

FOTO: SALLY ROSENDAHL

Smeltingen kommer til Tromsø

Nordøst/Nordvest er et musikalsk samarbeid mellom musikerne fra Russland og Nord-Norge.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Bare et knippe av musikkjennere besøkte Kulturhuset på fredag, 25. oktober. Det var dessverre ikke mange som fikk vite om arrangementet. En snøstorm og kickoff av en av byens mest populære festivaler hjalp ikke heller. De få oppmøtte har likevel fått en sjanse å smake på en spesiell musikalsk godbit.

Roger Ludvigsen, Jan Gunnar Hoff og Aleksander Kostopoulos fra Norge og Inna Zhelennaya og Georgy Strelkov fra Russland møttes i et musikalsk prosjekt finansiert med midler fra Barentssekretariatet. Musikken ble i prinsipp laget for Smeltingen Festival, som foregår hvert år i Mo i Rana. Festivalens motiv er å presentere lokale musikerne fra hele verden og "bygge vennskap og forståelse på tvers av landegrensene".

Smeltingens daglig leder, Bjørn Bonsaksen, produserte Nordøst/Nordvest. Prosjektet blandet musikalsk tradisjon og erfaring av musikerne fra Nord-Norge og Nord-Russland. Musikken skulle også mikse jazz med folkemusikk.

Sangene ble komponert av Hoff og Ludvigsen. Begge er anerkjente nord-norske jazzmusikere med flere vellykkede prosjekter bak seg. Anzelika Manukyan fra Nord-Russland, som var Bonsaksen førstevalg, ble syk. Hun ble ertsatt av Inna Zhelennaya fra Moskva. Zhelennaya bidro til prosjektet med sin karakteristiske tolkning av russisk folk. Sangerinnen er anerkjent i Russland og Europa som en av de mest viktigste og populære pådrivere av russisk folkemusikk. Zhelennaya

samarbeidet blandt annet med Sergey Starostin, en legendarisk russisk folkemusiker.

Selv om Inna representerer mer sørlig musikktradisjon, har hun erfaring med musikk fra Norden. I 2001 slapp hun sammen med Starostin og Mari Boine et vellykket album; "Winter in Moscow". Samarbeidet mellom nordingene og Zhelennaya resulterte i en interessant og uventet blanding. Som det står på Hoff sin offisielle nettside; Nordøst/Nordvest er inspirert av samisk musikk. Det er mulig at med Manukyan ville det være mer joik-inspirerte vokaler. Zhelennaya bidro likevel med sin spesielle vokal lignende folkemusikk fra Moskva. Resultatet var originalt og forfriskende.

Musikerne hadde ikke så mye tid til å spille sammen. Ifølge Zhelennayas tolk og Smeltingens samarbeider Tatiana Solska ble komposisjonene sendt av Hoff og Ludvigsen til de andre cirka en uke før konserten. Musikerne kom til Mo i Rana et par dager før konserten og begynte intensive prøver.

Resultatet som Tromsøpublikummet lyttet til 25. oktober var en rik og mangfoldig miks av jazz, folk, etno, sami, og tidvis, selv rock og alternativt. Jazzsoloer beveget seg smidig til ringing av vindklokker mens lyden av steg i snøen ble til en delikat guitarsolo. De fant også plass til ulende ulver og en kontrabass solo.

Nordøst/Nordvest drar på turne i Russland i 2013. Det snakkes ikke om et album ennå, heller ikke om en større turne i Norge. Det vil være synd, siden det bare var oss elleve på Kulturhuset som kunne lytte til Smeltingen av så mange inspirerende musikktradisjoner.

Et kjempestort skjegg er et villedende særtrekk, men uansett er han en god musiker som tilbød en koselig – og av og til litt nysgjerrig stemning

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO

JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

En nokså kjent norsk artist som kom til Tromsø uten sitt vanlige band, spilte på den slags konsert på Driv der man kan sitte ned og slappe av. Stearinlys og høye stoler lurte meg til å tro at jeg kunne komme litt seint og finne god plass foran scenen. Dessverre (for meg) var Haakon Scene helt full med folk, og da begynte jeg å få forventninger for konserten.

Tommy var på scenen med komp (selv om det ikke var «Tommy Tokyo and Starving for my Gra-

vy») og alle sammen spilte en veldig morsom folk-rock-aktig stil som man enten kunne danse eller kose seg til. Det fremkalte Rusted Roots med en mer melankolsk stemme, eller Xavier Rudd uten så mye elektronisk støy. Da ville jeg sagt Devendra Banhart også, men etterpå kom en rekke låter som hørtes litt nærmere ut enn 20-åringens første sanger om kjærlighet og daglige spørsmål.

Kanskje dette har noe å gjøre med at han synger på et fremmedspråk. Dette pekte en venninne på: de fleste norske band som synger på engelsk høres litt «enkle» ut. Men sannsynligvis

skrev han de for lenge siden, derfor har han en guttestemme i en vis manns kropp.

Det var i hvert fall en veldig koselig kveld, der man kunne forfriske seg midt i uka. Teknisk var de et fett band, og ikke monotont i det hele tatt, som óg kan skje med folk-rock band. Ikke mye instrumentell virtuositet heller, men poenget deres var selvfølgelig mer innholdet i tekstene: enkle beskjeder om en «tilbake til naturen med våre kjære»-mentalitet. Andre låter hadde hyppige «americana»-symboler som gjorde at jeg forestilte meg følelsen om bestandig reise.

Jazzkveld på nedentil

Torsdag den 25. oktober fyltes Nedentil med store forventninger for Night of the storytellers quartets konsert, presentert av tromsøværingene Clockwork.

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Det var litt over kl. 21 i det lille og mørke konsertrommet da Clockwork begynte å spille og skapte en fantastisk gammeljazz-stemning. Clockwork er et band som er utdannet ved jazzlinja i Trondheim og gitaristen er tilbake i sin hjemby for å promotere bandets nye album: The Contest. De begynner konserten med en rytmisk låt der gitaren er protagonist («Café Bentsebru»). Etter en god stund gir de rampelyset til en begeistrende og forvirrende pianomelodi («Valseri»).

Så er det bassisten sin tur, han spiller en rolig og arabesk melodi. Han blir deretter akkompagnert av gitar, piano og en sakte trommerytme («Festivus»). Jeg er ingen jazz-ekspert, men noe som ikke overbeviser meg helt er nemlig trommespillinga som er litt for lydig å følge jazzstandarder. Den er helt overveldet av de andre medlemmene når det gjelder å være protagonistisk og utforske nye melodier.

Etter at Clockwork har spilt en god del av låtene fra deres nye album, er det italienerne Night of the Storytellers sin tur. Fra første øyeblikk viser de seg som noe gan-

ske eksentrisk. De består av bassisten Yuri Golubev, sopran- og tenorsaksofonspiller og quartetsleder Enzo Favata, 10-strengsgitarist Marcello Peghin og trommeslager UT Gandhi. De spiller en mye roligere, nokturn og melankolsk jazz enn Clockwork, men det er ti ganger mer begeistrende og fascinerende. Mens bassen akkompagnerer, har gitaristen evnen til å kunne høres ut som enten en gitar eller et piano, så det er mulig for ham å dekke begge rollene. Han var etter min mening konsertens stjerne. Enzo Favata spilte stort sett som protagonist hele kvelden og prøvde seg med noen norske ord uten å lykkes.

The Black Metal Page

The Sound of Frost and Darkness

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

BACKGROUND PHOTO: LINNEA NORDSTRÖM

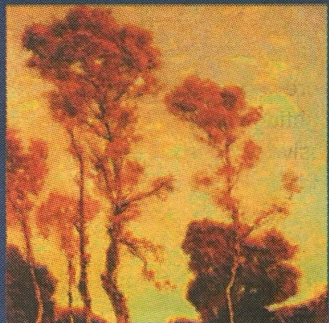
Utopia presents a selection of the coldest Black Metal tracks in our Winter virtual mixtape

BRANIKALD: "KALDEVIND" ON THE STORMHEIT DEMOTAPE FROM 1994

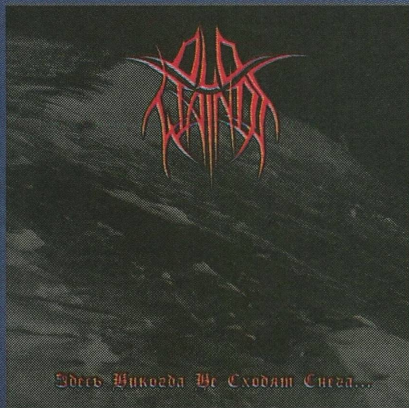
HATE FOREST: "DESERT OF ICE" FROM THE PURITY ALBUM (2003)

DRUDKH: "THE FIRST SNOW" FROM THE AUTUMN AURORA ALBUM (2004)

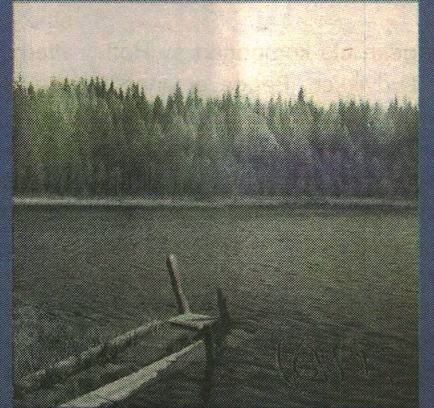
NOKTRUNAL MORTUM: "AND WINTER BECOMES" FROM THE DEMOTAPE LUNAR POETRY FROM 1996.

OLD WAINDS: "COLD MOURNING OF THE PALE MOON" FROM THE WHERE THE SNOWS ARE NEVER GONE DEMOTAPE FROM 1997.

LOITS: "TÖELISED KUNINGAD" FROM THE EI KAHETSE MIDAJI ALBUM (2001).

VORDR: "ITKURAVARIT JA ITSEMURHA" FROM THE SECOND EPONYMOUS ALBUM (2005).

In case you haven't realized, mighty Winter is upon us and won't leave these northern reaches for a good half year if everything goes well.

Winter, beyond skiing and glacier climbing is, with its spectacular display of elemental might, the moment of the year where committing oneself to the dark arts seems to make the most sense.

For your grim enjoyment, the Metal Page will today expose a selection of lesser known offerings of somber dedications that all have in common that they channel the greatness of Winter through their hymns and instrumentations. May this short and absolutely non-exhaustive list inspire you to make the most of our unforgivable hyperborean Winter.

Branikald: "Kaldevind": Just like the integrality of the Russian horde's first demotape, "Kaldevind" transcends the limits of some of the rawest Black metal ever produced to create the perfect aural expression of withstanding a never-ending frozen storm.

Hate Forest: "Desert of Ice": Following the footsteps of the mighty Branikald, Ukraine's Hate Forest committed their entire career to produce some of the utmost superior Black Metal ever witnessed. This particular assault, from the flawless "Purity" Album shows the band standing atop one of the coldest peaks of their history.

Drudkh: "The First Snow": Formed by members of Hate Forest as the band began to falter, Drudkh takes the unsurpassed atmosphere of the former band to new, more contemplative heights. On "Autumn

Aurora", which is a baffling concept album evoking the passing of Autumn, the last track ends the celebration with a perfectly adapted ghostly ambient piece.

Nokturnal Mortum: "And Winter Becomes": Hailing from the same city as Drudkh and Hate Forest, Kharkiv's Nokturnal Mortum gradually evolved from a melodic and atmospheric Black Metal to a battle-savvy heathen commando. This song, from their legendary 1996 demo, showcases some of the best material the band's early incarnation had to offer.

Old Wains: "Cold Mourning of the Pale Moon": Around the same time Nokturnal Mortum released their aforementioned demo, Old Wains from Murmansk broke into even deeper madness through their own "Where the Snows are Never Gone" demo, a tape entirely devoted to the utmost coldness of the Nordic tundra. The offering's last track in particular, is a scalding masterpiece.

Loits: "Töelised Kuningad": Still in Eastern Europe albeit noticeably farther south, Estonia's Loits also proved, a decade ago, that they had a critical say in the way musical coldness can be channeled. Marrying the sights of their glorious winter landscapes with the grim visions of a totalitarian history, Loits created their very own musical identity. An identity already present in the band's first album from which this masterful song is taken.

Vordr: "Itkuraivarit Ja Itsemurha": on the other side of the frozen Baltic, many a Finnish band grew, sheltered from the warming sun by the thick birchwoods covering

the territory. One of them, the repulsive Vordr, still gets the crown for the most insanely anti-human music produced. Like a late winter hailstorm, Vordr leaves nothing beyond its trail other than pain, sorrow and frost.

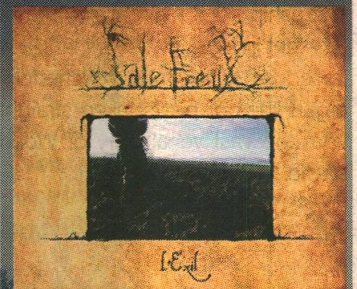
Pestiferum: "Solstice d'Hiver": Even though French Black Metal mostly has to do with the wet and windy Fall, some bands from the once-kingdom also master the art of recreating the majesty of winter through unique soundscapes. On their first album, the mysterious Pestiferum reveals 8 hymns to war and winter, proving through them that coldness and rage are allies when it comes to defending the sick values of Black Metal.

Sale Freux: "À Fleur de Plaies": Based in Brittany, Sale Freux has been producing breathtaking Black Metal since its inception in 2008. Their last album, l'Exil, reeks of morbid isolation and negative stalemate so much that it can only evoke the darkest of winter upon listening. The album's last song, "À Fleur de Plaies", composed in a sleepless January night is a perfect example of self-inflicted winter depression.

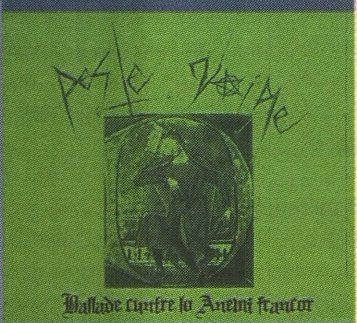
Peste Noire: "Vespre": A very short track, released on Peste Noire's third album will conclude this virtual mixtape. Composed and played by Audrey Sylvain, "Vespre" is a minimalistic organ melody recorded in what must have been a century old chapel out in the middle of the French countryside. Listening to this song while witnessing a blazing snowstorm outside will surely put you in a strange mood...

PESTIFERUM: "SOLSTICE D'HIVER" FROM THE ALBUM OF THE SAME NAME FROM 2009.

SALE FREUX: "À FLEUR DE PLAIES" FROM L'EXIL ALBUM RELEASED THIS YEAR.

PESTE NOIRE: "VESPRE" FROM THE BALLADE CUNTRE LO ANEMI FRANCOR ALBUM (2009).

Artist: Mara and the Inner Strangeness
Album: Red Sounds Whisper
Plateselskap: Self-published
Karakter: 4/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
 VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Mara and The Inner Strangeness know their craft.

Mara and The Inner Strangeness is one of those acts that defy overall trends. They are not too scared to come across as sounding a bit over the top. What fascinates throughout this record is the great level of musicianship combining a plethora of different influences, no matter if it is jazzed up guitar lines, psychedelic organ lines or beats taken straight from the vast vocabulary of World Music.

The record starts ominously with paranoid laughter emanating from the speakers. "She (The Snake)" is a song about being stalked, and threatened. The sense of foreboding is palpable with the tight and tense rhythms underlining clean and jazzy guitar lines. In addition, the lead vocals sound quirky and slightly overdramatic which perfectly suits the tone of the tune. The next song follows in a similar musical vein, only to segue into a more visceral "A Dark Place". This song is marked with a more classic rock-styled guitar and a Gilmouresque guitar solo. On the other hand, "The Road" is an excellent showcase of a more soulful side of the band. The gentle and subdued saxophone part is well complimented by the brief and well-timed guitar licks. The entire band leaves a lot of room for the song to breathe in between the excellent interplay of the instruments. Lyrically, it is just as dark as the rest of the record evoking the feelings of lust and anguish.

Overall the record comes across as alluringly dark and intense, even at its most tame moments. It is also a showcase of excellent musicianship that primarily serves the dynamic of the tunes rather than coming across as self-indulgent. It is refreshing to hear a band not being afraid to take risks while simultaneously wearing their influences proudly on their sleeves. What we have as a result of this approach is a highly original and exciting record.

Artist: Autarcie
Album: Époque Révolue
Plateselskap: Dernier Bastion
Karakter: 4/6

LYONEL PERABO
 LIONEL.D@HOTMAIL.FR

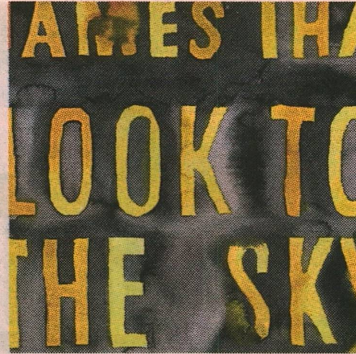
AUTARCIE might be quite young compared to the elders of the style, but it has progressively come to be one of the most unavoidable voices in contemporary Gallic Black Metal.

Having already released two albums, the latest as early as last year, the Francontian horde comes back in 2012 with its third album on the now iconic Dernier Bastion label (the same that released their first album back in 2009). Christened "Époque Révolue" (Passed Era), this new offering surprises in good ways and offers much that its predecessor didn't.

First and foremost, the sound is much rawer than on the "Horizons Funestes" album and leans more towards the beautiful desolation of the CIEL NOCTURNE demos. In addition to this less standardized sound, the melodies are as present as before if not more; starting with the beautiful acoustic notes of "La Saison des Loups" all the way to the clear, almost positive chords of the title track.

On the top of that, where "Horizons Funestes" was war-like and devastating, "Époque Révolue" is decidedly more mid-tempo and melancholic. Bursts of hate are present (like on "Dix Ans de Guerre") but always masterfully contained. On the side, the band also pays homage to early Peste Noire's masterful medieval sound. The intro of the title track really sounds like it could have been taken from, for example "Folkfuck Folies".

All in all, "Époque Révolue" presents yet another face of the mighty Francontian duo, a bleaker and more despaired one, but one that only adds to the band's noble credentials.

Artist: James Iha
Album: Look to the Sky
Plateselskap: Record Label
Karakter: 5/6

SYLWIA REZULAK
 SYLWIA.REZULAK@GMAIL.COM

Surfing the Cloud

After 14 years, James Iha finally published his second solo record. Before this he was the co-founding member and former guitarist of The Smashing Pumpkins. On "Look to the Sky" Iha invites us to surf the cloud in a colourful and happy sky party. And the guest list is long. For his record Iha received famous support from songwriter luminaries such as Nina Persson (The Cardigans), Sara (Tegan&Sara) and Karen O and Nick Zinner (Yeah Yeah Yeahs). The result is an audilicious piece of song-writing and composing art; Art that bears a high risk of spreading good mood and happiness.

"Make Believe", the starter of the album, is an incredibly cosy acoustic guitar song. It combines Iha's smooth voice with Persson's cotton-candy-sweet background vocals. The following "To Who Knows Where" and "Gemini" are easy-listening rock pop songs. They sound a bit old-fashioned and despite some nice guitar riffs, they've turned out a bit cheesy. The bigger problems are "Speed of Love" and "New Years Day" that provoke the question of how the hell Justin Bieber managed to sneak inside Iha's head. Luckily there is "Appetite", a slow, heavy stumping, weird and yet sexy song with some Zappa elements. It once and for all proves Iha's deep vocal skills. "Waves" is a cosmic and minimalistic song that makes use of synthesizers in quite a stylish way. The following track, "A String of Words", is a nice, light acoustic song that celebrates Iha's passion for carillon. It also constitutes a perfect soundtrack for those who like to watch stars and auroras and stuff.

"Look to the Sky" is a light, sometimes too romantic but always happy rock pop album, for all those who like to cuddle or smile at strangers passing by.

Artist: Kaizers Orchestra
Album: Violeta Violeta Volume III.
Plateselskap: Sony Music
Karakter: 6/6

KJETIL ENGH AASEN
 ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Velkommen tilbake til Kaizers Orchestraville

Norges desidert beste band fullfører nå i november det ambisiøse prosjektet Violeta Violeta med Volume III, noe som bør noteres ned i norske historiebøker fortere enn svint. Elleve år har det gått siden Kaizers slo igjennom med Ompa til du dør, 8 album er blitt gitt ut siden (Våre demoner inkluderes selvfølgelig), og følelsen av at en epoke er over brer seg over fansen. Kaizers-gjengen har nemlig annonsert en pause, noe som betyr at det tar en stund før vi får høre fra Bryne-bandet igjen.

Forventningene til dette albumet kan vel mildt sagt beskrives som skyhøye og enorme. De har klart den store bragden (og nesten obligatoriske målet) om å gjøre den siste delen av en trilogi til den beste. Kaizers Orchestra kommer over målstreken med god margin foran sine to tidligere utgivelser. Man kan til og med si at dette er bedre enn både Maestro, Ompa til du dør og Våre demoner (personlig mening understrekes), kanskje til og med på linje med Evig pint. Dette albumet får meg også til å tilgi dem for Maskineri, som jeg virkelig mener var et tåpelig eksperiment.

Det atmosfæriske med Kaizers har i de siste albumene vært litt i bakgrunnen, når det har virket som de har fokusert på mange andre ting i stede. Her blir jeg for første gang siden Våre Demoner fullstendig transportert tilbake til det dunkle, mørke, teatraliske og farlige Kaizers Orchestraville, og her liker jeg meg.

Artist: Moneybrother
Album: This is where the life is
Plateselskap: Red Bull Studios
Karakter: 4/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
 VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Hooks galore!!

Imagine walking into an Indie-Disco only to be awash with the contagiously catchy songs. Each one is impossible to shake off and each one recalls the most auspicious moments of the eighties. That is the feeling you get while listening to Moneybrother's latest album. The Swedish artist might not be one of the most original acts out there; nevertheless his ability to derive new hooks from the old and classic material puts him above the competition. This is the kind of record that you want to play in your car, or whenever you want to set your mind at ease. You submerge yourself into its soothing pop goodness. The tunes are mostly reminiscent of such luminaries as The Clash, Elvis Costello, and Bruce Springsteen. However it also recalls the more cheesy elements of the eighties. It never feels though intrusive or overbearing and it only adds more charm to the overall entertainment value of the album.

The instrumentation is done in a very tasteful manner. It can be construed as a more updated take on the music of the aforementioned influences. There is no doubt that this is primarily music made to be performed in concert. It possesses the ability to move even the most sceptical folks out there.

At its best it recalls some of the best tunes off The Clash's legendary Sandinista. However, due to its party-like atmosphere and too many obvious throwbacks to its influences, the record might seem somewhat shallow. That does not in any way mar the enjoyment of sitting through it. All in all, this is how pop music should be done.

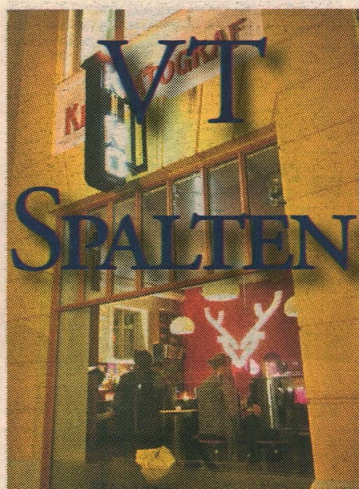

FOTO: INGUN A. MAEHLUM / TIFF

USA PÅ VERDENS-TEATRET I NOVEMBER

Presidentvalget i USA avholdes 6. november 2012. I den forbindelse fokuserer Verdensteatret Kino på amerikansk kultur og samfunn. Programmet er et samarbeid mellom Verdensteatret Kino, Universitetet i Tromsø, Fritt ord og Troms Journalistlag.

Fredag 2. november: Troms Journalistlag inviterer til gratis visning av filmen *The Most Dangerous Man in America: Daniel Ellsberg and The Pentagon Papers*. Daniel Ellsberg var militæranalytiker som ikke kunne sitte inne med en massiv dokumentasjon på at amerikanske myndigheter systematisk løy om Vietnamkrigen. Han forsøkte å gå tjenestevei, men ble den første verdenskjente varsleren da innholdet i de såkalte Pentagon Papers ble publisert. Til Verdensteatret kommer SKUP-leder Jan Gunnar Furuly for å dra linjene fra Ellsberg til det moderne motstykket til Pentagon Papers - Wikileaks-lekkasjene.

Tirsdag 6. november: *The Choice 2012. Et portrett av Barack Obama og Mitt Romney.* Denne rykende ferske dokumentaren utforsker erfaringene, de avgjørende øyeblikkene og de forskjellige synspunktene til president Barack Obama og republikanernes kandidat Mitt Romney.

Fredag 19. November: *On the Road. Innledning ved Joshua Hanger, Utropia, UIT.* Filmen er basert på Jack Kerouacs ikoniske roman ved samme navn fra 1957. Da boka kom fikk det store konsekvenser for synet på litteratur og samfunnet for øvrig. Plottet er enkelt: Etter at faren går bort, legger den unge forfatteren Sal Paradise ut på en reise tvers gjennom USA sammen med sin nye venn Dean Moriarty. Moriarty er en mann med en umettelig appetitt på livet og en nærmest elektrisk karisma, og den unge Paradise ender raskt opp med å idolisere ham.

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Ikke la den svake, og for å være ærlig, dumme åpningen lure deg. Den nyeste utgaven av 007 har gjenvunnet det som virket fortapt med Quantum of Solace. Men enda viktigere, filmen føles som en ekte Bond-film.

Historien kjører videre i de samme troverdige linjene som Casino Royale og Daltons Bond. Selv om det finnes en hint av verdens-

herredømme storslagenhet her, så dreier Skyfall seg simpelthen om to menn og deres forhold til en «m»oderlig figur. Den ene vil ha hevn, den andre vil beskytte henne til enhver pris.

Filmen feirer 50 års jubileum av James Bond. Som følge har regissøren inkludert flere nostalgiske stunder for å minne det. Den mest minneverdige er den originale Bond tema-sangen med stor orkester som ble spilt flere ganger i løpet av filmen. I stor grad virker

slike stunder perfekt med en historie som også handler om Bond selv. En karakter som nettopp har fylt 50 år. En gammeldags, anakronistisk spion i en verden av PC'er og cyberspace. Duger Bond fortsatt til sin jobb? Kan han holde tritt med hans samtidige? Eller burde han forblitt «død»? Filmen svarer på: «Ja! 'Gamle veier er de beste måtene.'».

Dessuten er nostalgien i filmen også viktig, fordi det hjelper mye å transformere Bond tilbake til

den klassiske typen. Selv om jeg elsker «Casino Royale», bekymret jeg meg for at Bond kom til å bli en britisk Bourne-etterligning. Det så ut som om serien tapte noe «Bond»-messig. Ingen Q. Ingen gadgets. Mindre morsomt. Og selv om Skyfall fortsatt var mørk og med hensikt uten dingser, inneholder det et løfte at fremtidige Bond-filmer skal bli mer Bond igjen.

Ved slutten av filmen, vet du at: Bond is truly back.

23. TROMSØ
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
JANUARY 14-20 2013

Kick-Off

Selv om Tromsø Internasjonale Film Festival starter i januar, fikk Tromsø allerede i november en smugttitt av det som vil gi glede til våre øyne i begynnelsen av neste år.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Det må være flere som venter på neste TIFF, siden det var så mange som kom på TIFF 2013 Kick-off. Kick-off startet med Peter Estdahl, en ung, men veldig begavet musiker fra Tromsø. Han vil også være en del av festivalen, fikk vi vite litt senere denne torsdagskvelden.

Martha Otte, festivalsjefen, ble spurt om hva vi kan forvente av festivalen. Hun fortalte om hvordan hun jobber med festivalen. Det tar mye tid å finne en god film. Hun må reise ofte og møte

mange fagfolk fra filmverden. For denne festivalen reiste hun bl. a. til Emiratene (Abu Dhabi).

Hun sier at de velger film «fra folk som tilbyr en ekte kinoopplevelse som ikke er brutt av hverdagen». Å velge verdifulle filmer er ikke den eneste ambisjonen til TIFF-arrangørene. De vil også knytte et nettverk. Det finnes mange der ute i verden som har hørt om Tromsøs film festival, og som vil samarbeide.

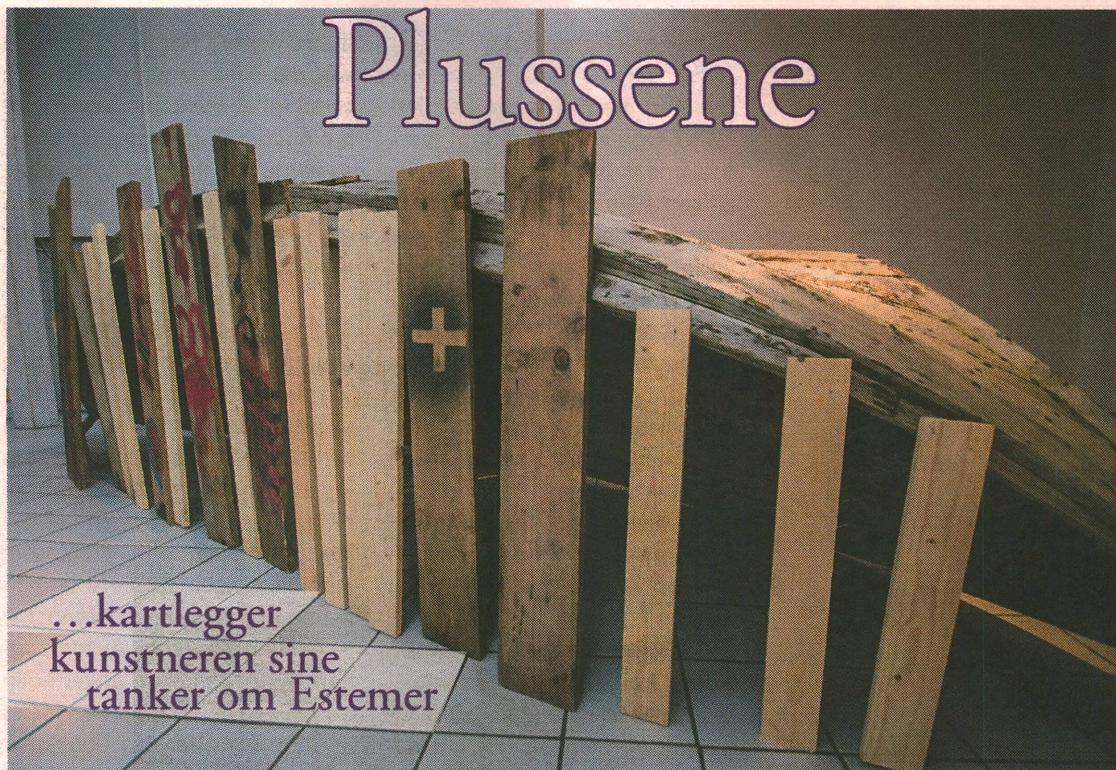
TIFF 2013 har allerede et tema: det er SKATEBOARDING. Som hobby, idrett og kunst. Og det er ikke et tema kun for skateboard-

tilhengere, men også for alle andre som liker gode dokumentariske filmer. Den verdenskjente regissøren Stacy Peralta har laget en selv-biografi av fire unge skateboard-stjerner fra California «Bones Brigade». «This ain't California» er den andre filmen som ble presentert på kick-off. Den forteller historien om skateboarders fra DDR.

Topp kvalitet er noe festivalen prøver å stå på. Den åpningsfilmen er allerede bestemt. Vi skal se Hisham Zamans «Før Snøen Faller». Regissøren, med norsk-kurdisk røttene, har tidligere gjort seg bemerket med bl. a.

kortfilmen «Bawke» og «Vinterland», som åpnet TIFF 2007.

- Vi har jobbet i mange år for å få denne filmen på festivalen vår, og nå er den endelig klar! Hisham Zaman er en utrolig dyktig filmskaper, som med sin bakgrunn står i en helt egen posisjon til å fortelle en historie som denne. Filmen er en sterk fortelling om møtet mellom tradisjonsbundne kulturer og det moderne Vesten. Den både utfordrer og utforsker et landskap som er mer aktuelt i dag enn noensinne. Og det er en spennende og utradisjonell roadmovie, som jeg tror det kvalitetsbevisste tromsøpublikummet vil sette pris på. Vi er svært stolte av å kunne presentere «Før Snøen Faller», som festivalens åpningsfilm, sier Martha Otte på TIFFs hjemmeside, tiff.no.

...kartlegger
kunstneren sine
tanker om Estemer

Å BO I BÅT. ESTEMER HAR SINE RØTTER BL. A I SITUASJONEN I NORD-NORGE ETTER DEN 2. VERDENSKRIG.

FOTO: CAMERON THOMPSON

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Liv Bangsund er lokale kunstner som studerer på kunstakademiet her i Tromsø. Den nye utstillingen hennes har fått navnet ESTEMER. Et nord-norsk slang ord som betyr «å ta vare på noen» og som setter preg på hele verket. Utstillingen består av fire individuelle stykker, en kunstnerisk rekonstruksjon av en båt brukt som ly, to store «brain maps» og to bunter av tepper og matter. I tillegg finnes det en løkke lydspor av ambient støy satt sammen av en annen student på akademiet, Ørjan Amundsen.

Grunnen til deres bruk er at Bangsund tar inspirasjon fra en bestemt periode i Nord-Norges historie for å formidle hovedtemaene (bl.a evakuering, overlevelse og forvridning). Nemlig gjelder det aktuelle tidsrommet under,

og rett etter den 2. verdenskrig i Nord-Norge. I denne perioden måtte flere flykte til Sør-Norge idet nazistene ankom (evakuering). Etter krigen, var alle som returnerte nødt til å bruke båter og grotter som hjem, fordi de fleste husene ble ødelagte (overlevelse og forvridning). Denne historien er gjenspeilet i kunstners verk som symboler for ESTEMER. For eksempel Båten som står som en installasjon og utgjorde en stor del av Bangsunds «brain maps».

Man kan si at i enhver stykke laster Bangsund med mye symbolisme. Det knytter alt sammen under ideen ESTEMER. Men det dreier seg ikke kun om Nord-Norges historie. Det er bare grunnlaget. Kunstnerskapet inkluderer f.eks. bilder fra andre kriger som eksemplifiserer de store temaene av prosjektet.

Utstillingen tillater oss å se hvor-

dan et kunstners sinn fungerer. Det er dens makt. Bangsund skaper en plass som er stille med musikk som hjelper å innta hennes tanker og å tenke selv på krigens ettervirkninger. Allikevel for min del, er plussene det viktigste symbolet i utstillingen. De ble strødd over «brain maps» for å skille tankene, men de ser også litt merkelig ut som kors. Har de en skjult betydning? Bangsund sier nei, men jeg er ikke sikker. Se på båten: det plusstegnet har kunstneren ikke gjort. Hun fant planken med tegnet ved en tilfeldighet. For et nifst sammentreff.

Hva: Estemer
Hvor: Small Projects
Når: 3. – 5. November

kunst på campus

Heidi Wexelse Goksøy

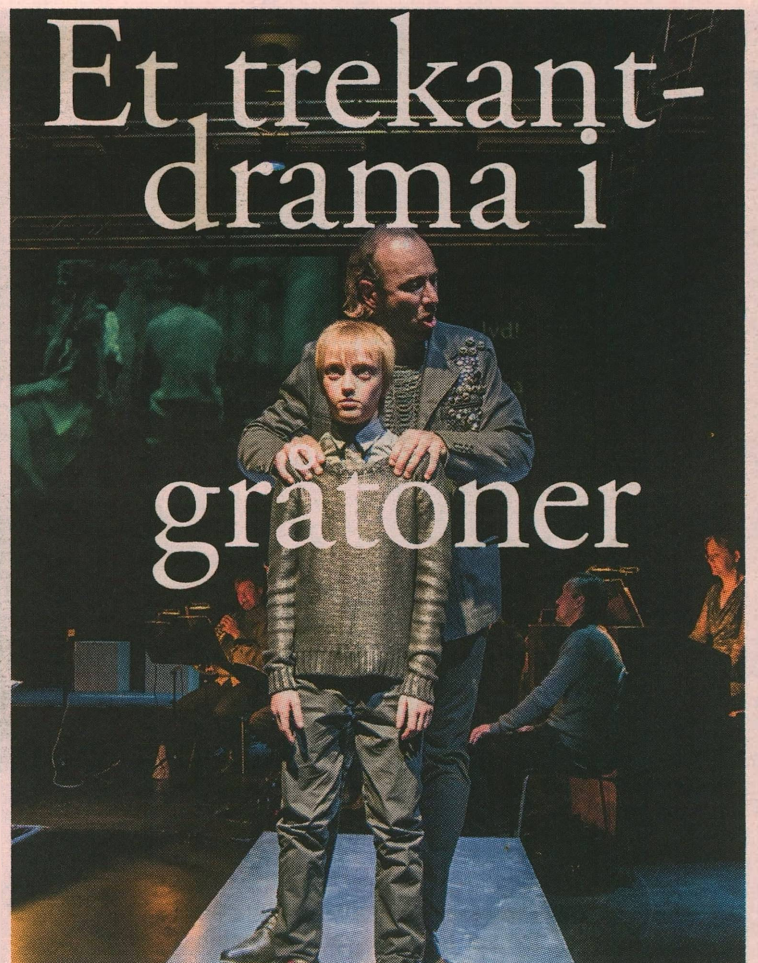

FOTO: CAMERON THOMPSON

FRA SERIEN UNDRE OVERFLATEN, 2001/2004, FOTOGRAFI, 103 x 155 CM

I de siste ti årene presenterte hun en rekke interessante fotografiske prosjekter. I flere av dem kommer kunstnerens fascinasjon for vann til syne.

Dette er ikke minst tydelig i Under overflaten en serie fotografier tatt under vann. Ett bilde fra denne serien er kjøpt inn til UiT. Arbeidet er preget av en sterk sans for de formale virkemidlene og for motivets sanselige kvaliteter. Vi ser sollyset som siles gjennom vannflaten, det skimrende lys og skyggespillet mot sandbunnen, og to jenter, iført lyse sommerkjoler, som leker seg under

MICHELLE FRANCETT-HERMES
MICHELLE.FRANCETT-HERMES@GMX.COM

Claude Debussys eneste opera, Pelléas og Mélisande, ble vist på Rådstua den 1.11. Det var en del av en internasjonal sammensetning med operasangere-skuespillere og musikere fra blant annet Frankrike, Tyskland, Østerrike, Norge og Belgia.

Denne kammerversjonen, produsert av Muziektheater Transparant i samarbeid Concertgebouw Brugge, Bergens Nasjonale Opera og Oxalys Ensemble (med støtte fra La Monnaie, the Flemish Opera og AdOpera!), var perfekt for Rådstua sine fasiliteter som sammen skapte en håndgripelig opplevelse. Skuespillerne, alle kledd i gråtoner, med deilige og glitrende detaljer for å dra oss inn i den dystre melankolien av riddertiden, står kun et par meter fra publikumet.

Operaen handler om et trekantdrama om kjærlighet. Prins Golaud (Andreas Jankowitsch) finner den pene og gåtefulle Mélisande (Diana Higbee) i en skog, tar henne med seg til slottet og gifter seg med henne. Golauds bror Pelléas (Knut Stiklestad) og Mélisande blir forelska. Golauds skinnsyke får ham til å bruke søn-

vannoverflaten. Goksøy synes å ville formidle noe om vår væren i verden, og om så vel kroppslige erfaringer som mentale tilstander.

Bildet er preget av en slags drømmeaktig atmosfære, og er både vakkert og en anelse urovekkende. Fotografiet er plassert i psykologifløyen, i etasjen viet

FOTO: MICHELLE FRANCETT-HERMES
nens sin, Yniold (Matthis Perreaux), til å spionere på dem. Kjærlighetsdramaet har en tragisk utgang.

Den musikalske lederen, Marit Strilund, som er halvt svensk og halvt norsk, gleder seg over å dirigere her og å være i Tromsø. Hun forteller at gruppen skal bruke den neste dagen til å oppleve Tromsøs spesialiteter – Ishavskatedralen, og nordlysene på hundeslede. Den yngste i forestillingen, 13-årige Matthis Perreaux fra Belgia, er glad i jobben sin selv om det blir slitsomt imellom. Han synger med en engleaktig stemme og spiller en rolle som er subtil men sterk. Perreaux er med og synger i Norge for det andre året på rad.

Blant publikum er det både opera-erfarne og nybegynnere, blant annet er operasjefen for Nordnorsk Opera og Symfoni AS, Katharina Jakhelln Semb, til stede. En mannlig Tromsøværing sier at det var en meget bra forestilling og at han føler seg inspirert til å dra på opera igjen. Han opplevde at kombinasjonen av forestillingen og venueen var i balanse. Reporteren var selv også uerfaren men gleder seg over å ha blitt kastet inn i en dramatisk og dyp verden av musikk og sang av høy kvalitet.

utviklingspsykologi og klinisk psykologi. I valget av verk til Institutt for psykologi har den faglige virksomheten på instituttet blitt tenkt som en tematisk ramme for kunsten.

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

Det lokkende havet

En fantastisk
Ibsen-opplevelse på
Tromsø Kulturhus

FRUEN FRA HAVNET MARIANNE NIELSEN

PHOTO: JO MICHAEL/PRESSE

IDA BING
CAMERON@UTROPIA.NO

Ibsen var forut for sin tid på mange måter. Et av temaene han tok opp er om ikke mer aktuelt i dag enn det var i 1888, da skuespillet Fruen fra Havet ble utgitt, nemlig å snakke åpent med hverandre i samlivet. Riksteateret har i sin oppsetning satt fokus på dette, ikke bare gjennom skuespillernes prestasjoner på sce-

nen, men også ved å inspirere oss publikummere til å snakke mer sammen. Og inspirasjonen har Riksteateret utmerket lykkes med å oppdrive.

Fruen fra havet er fortellingen om den havbundne Elida, en havfrue, og hennes kamp for å bli et jordbundet menneske. Hun finner veien fra en gnagende lengsel til det absolutte og uendelige livet på havet, til å bli en del av et sam-

funn på landjorda. Det finnes en lokkende redsel som bare havet kan ha, og hennes egen rotløshet gjør at hun føler seg fanget i et samliv og et familieliv i en bygd på den norske vestkysten. Her finnes det ikke nok hav, hun er omkranset av fjell og skuer lengselsfullt ut mot det åpne og frie bølgelandskapet der ute. Men i løpet av stykket klarer Elida å finne sin lykke på landjorda, og vi blir vitne til et familieliv og et sam-

liv som glitrer rosenrødt.

Hvor, og med hvem er man lykkelig? Og er vi ærlige mot menneskene vi har kjær, eller skjuler vi sannheten? "Har jeg deg?", spør Wagner til sin kone Elida. For når har vi hverandre, fullt og helt? Disse, og flere andre spørsmål, klarer Ibsen, ved hjelp av et velkonstruert språk og flytende dialog, og få oss til å tenke på. Men han kunne ikke klart det uten et ensemble, og i dette tilfellet er ensemblet enestående. Marianne Nielsen og Lasse Kolsrud står i spissen for en eksklusiv rollebesetning. De skildrer samlivet mellom Elida og doktor Wagner, hennes mann, på en nydelig og ekte måte. Resten av ensemblet er også med på å gjøre historien levende, rørende og absolutt realistisk for oss i salen.

En fullsatt sal fikk oppleve flotte og storartede norske skuespillerprestasjoner. Regissør Anne-Karen Hytten har vevd sammen en solid forestilling som treffer oss rett i brystet. Paret foran meg lener seg inntil hverandre i dialogen mellom Elida og Wagner i midten av andre akt; velger hun ham eller havet? Jeg tar meg selv i å tenke over mine egne relasjoner med de som står meg aller nærmest; forteller vi alltid sannheten

til hverandre? Har vi gjort et fritt valg når vi tar standpunkt til hvem vi holder av mest her i livet? Hele fire kraftfulle applauser får skuespillerne når andre akt avsluttes med en lykkelig slutt, som føles god å få oppleve fra teatersalens røde, myke stoler.

Scenograf og kostymedesigner Milja Salovaara må trekkes fram for sine prestasjoner. Scenen er enkel og ren. Det gjør at publikum kan skape sine egne bilder, som igjen skaper en magi og nærhet til fortellingen. Kostymene er enkle med et moderne preg, som resolutt binder stykkets tematisering opp mot det samfunnet vi lever i den dag i dag. Akkompagnert av toner fra en enkel fiolin og måkeskrik, skapes et nydelig levende bilde for oss publikummere. Riksteateret har klart det de ville, og enda en ting til; Fruen fra Havet på Kulturhuset lokker. En oppsetning som anbefales på det sterkeste.

Hva: Fruen fra havnet
Hvor: Kulturhuset
Når: 26. oktober

Å fylle Hovedscenen med barn

Personen som har vunnet «Kan Ditt Prosjekt Fylle Opp Hovedscenen» elsker å gjøre forskjell. 1. desember kommer den første Bymisjonskonferanse til Kulturhuset og det gjelder barn.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Hanne Sofie Roaldsen er en veldig aktiv person. Hun har ledet en rekke prosjekter de siste årene og startet flere nettverk. Hun forteller at hun er en veldig impulsiv person, som ofte handler først og tenker etterpå. Det samme gjorde hun med forslaget til prosjektet som skulle fylle opp hovedscenen i Kulturhuset. Det er et konsept som først var organisert i Tromsø Kulturhuset i fjor. Hanne Sofie tenker seg at det er veldig viktig å snakke mer om og med barn. Hun jobber selv på Bymisjon i Tromsø og er

telefonvakt hos Kirkens SOS. Hun er også brennende engasjert i ungdom.

Som ungdomsveileder ved utdanningsetaten i Troms fylkeskommune vil hun gjøre det best mulig for unge. Hennes ide om konferanse ble ønsket velkommen i Kulturhuset. Konferansen «HYSJ... Historier du ikke vil høre om andres barn.» vil finne sted 1. desember, lørdags formiddag. Foredraget skal holdes av Sigrid Beate Edvardsen, som forøvrig er aktuell med boken Pappas Prinsesse, Amal Aden, en prisbelønnet forfatter, og Astri Strandbu, barneforsker ved UiT.

På en tre timers konferanse skal de snakke om omsorg, empati, og respekt. Det er noe barn trenger mest. Hanne Sofie sier at vi ikke hører på barn, så vi må starte og gjøre noe i denne retningen; nemlig å være mer engasjert i barns liv. Veldig ofte er forventningene vi har til barn for store. Vi viser at vi forstår, men faktisk føler barn seg ofte ikke forstått. De trenger noen de kan stole på. HYSJ... er en god mulighet til å snakke om alle problemene vi ikke hører om. Konferansen er åpen for alle som vil komme!

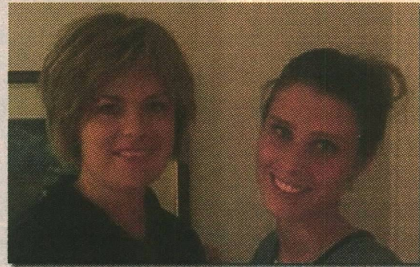
HANNE SOFIE (PÅ HØYRE SIDA AV BILDE) VANT KONKURRANSE KAN DITT PROSJEKT FYLLE OPP HOVEDSCENEN. FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

annonse

Våre blide og flinke

Tannpleiere

Kristin og Christina
ønsker deg velkommen ☺

-Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
-Tannbleiking kr 3000,-
-Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20%. Husk studentbevis.

Ring for time: Tannlege Kjærstad AS
Storgt 39, 9008 Tromsø

Tlf. 776 83188

FOTO: PRESSE

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Some games are like a classical symphony: a grandiose and meticulously crafted experience, with every detail precisely and deliberately positioned for maximum effect. Other games are like a Jazz improvisation: chaotic and unpredictable, yet thrilling and capable of rare magic. To some extent this dichotomy is zero-sum. By exorcising every imperfection, the classical musician inevitably sacrifices any possibility of creating something new and unexpected. Conversely, the Jazz musician

must concede he is unlikely to improvise something as beautiful and complex as Beethoven's fifth.

What I'm trying to get at through this slightly obtuse analogy is that Dishonored is a bit like Jazz. There's a freedom to the gameplay that allows for the emergence of brilliant experiences that neither the player nor the developers could have expected. Rather than trying to tell a detailed story by dictating to the player what they should do at any given moment, the developers have simply built a world with its own set of rules. Then, they give the player an objective and a set of tools to accomplish that objecti-

ve. Somewhere in the interaction between the game's logic and the player's imagination, magic happens. While Dishonored is hardly the first game to adopt this approach, Jazz-games have been in something of a decline over the last 10 years, and Dishonored does a first-rate job of showing us all why that is a terrible, terrible thing.

In the game, the player takes control of Corvo, a bodyguard-turned-assassin with super powers who was framed for the murder of the Empress, and now must fight to clear his name and bring the real murderer to justice. While the plot might sound a little trite, Dis-

honored has one of the most original settings I've seen in a computer game for years. The game takes place in the city of Dunwall, a kind of steam-punk version of Victorian London, but with whale-oil and witchcraft instead of steam engines and colonialism.

At its core, Dishonored is essentially a first-person stealth game a la Thief. The game is structured as a series of self-contained missions, each of which involves the player being dumped in an area of the city and being given a target to eliminate. How this is accomplished is entirely up to the player. Corvo can be played as a psychopath or a total pacifist. Missions

Title: Dishonored
Genre: First-person shooter
Developers: Arkane Studios
Price: €49.99 on Steam

are largely non-linear and can be stealthily sneaked through or violently purged of life as the player sees fit. Corvo's powers are as fun as they are varied, ranging from stopping time to possessing animals and people, as well as the ability to leap between rooftops with inhuman speed. Although sneaking around and stabbing people is fun, the game's lasting appeal lies in the ability to explore and experiment, finding ever new and fun ways of manipulating the game and outwitting your AI opponents.

Dishonored is a special game that deserves special attention. Lots of games ask the player to find the solution to a problem; Dishonored lets you find your solution.

Foto- & Illustrasjonskonkurranse "The Last Sun/ Siste Solglimt"

Vinneren får bildet sitt i **Utropia** samt **middag og valgfri drikke i Bazinga**. Konkurransen er åpen for alle **studenter ved UiT**. Deltakerne kan sende inn opp til **tre bilder**. Bildene som sendes inn må være fotograferet /tegnet av insender, og ellers følges alle regler som gjelder under åndsverksloven. Vinneren blir plukket ut av en **juri bestående av representanter fra Utropia, ISU og Torunn Ovanger fra Tromsø Open**. Det blir lagt vekt på **Kvalitet, Unikhet og Tematisering**. Siste frist for insending er **17.11.2012**. Bildene kan sendes til : redaktor@utropia.no

Foto & Illustration Competition "The Last Sun/ Siste Solglimt"

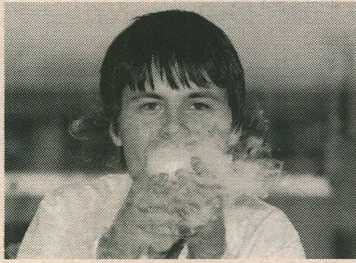
The winner's picture will be printed in **Utropia** as well as s/he will get a **dinner and a chosen drink in Bazinga**. The competition is open for every **student** at UiT. The participants can send up to **three images**. The images submitted should be taken/drawn by the participant, following the general rules of copyright. The winner will be chosen by the jury. The jury consist of one representant from **Utropia, and ISU and Torunn Ovanger from Tromsø Open**. The emphasis will be on **Quality, Uniqness and Theme**. The deadline for submitting the work is **17.11.2012**. Images can be sent to: redaktor@utropia.no

BAZINGA

COFFEE • DRINKS • SNACKS

OUR PARTNER

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

12
Mg
Magnesium
24.3050

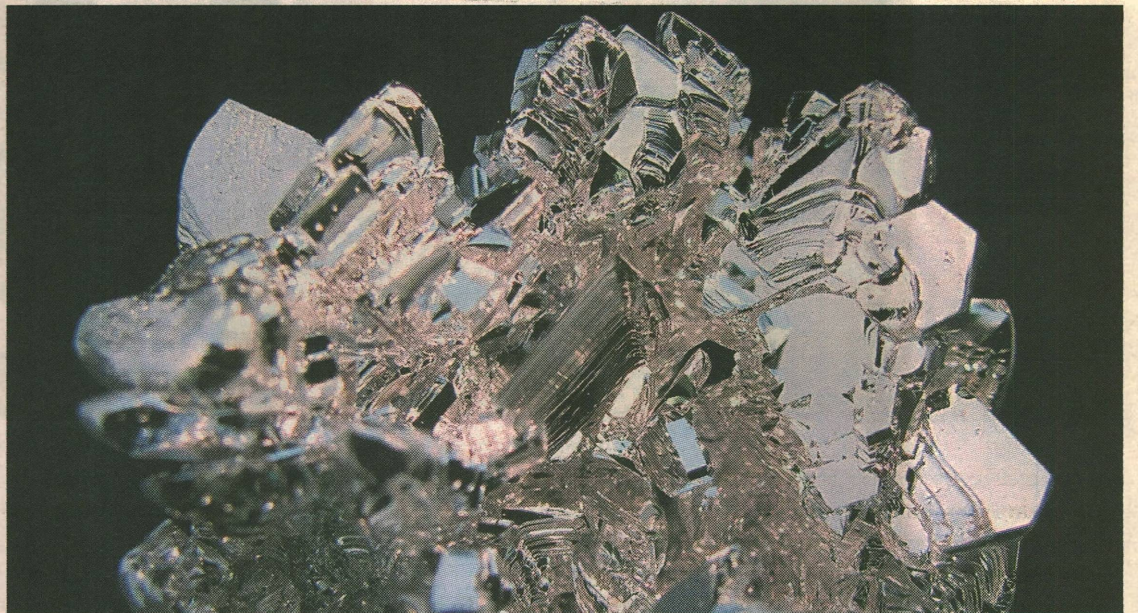

FOTO: PAUL'S LAB / FLIKR CREATIVE COMMONS

Magnesium er det andre jordalkalimetallet, etter beryllium, og er et svært vanlig grunnstoff. Faktisk utgjør magnesium nesten 3% av jordkorpa, og gjennomsnittelig finner man rundt 20 gram i hvert menneske. Magnesium er svært anvendelig, og levende organismer er avhengige av magnesium. Metallene inngår i skjelettet, muskler og en rekke cellulære prosesser. En trenger et daglig inntak på rundt 200mg for at hjertet skal holde rytmen og at immunfor-

svar og nervesystem skal fungere skikkelig. Magnesium-mangel er særlig en risiko hvis man urinerer ofte (alkoholikere og diabetikere), men også hvis man får i seg mye fosfat (slik som Coca Cola) da det danner uløselig magnesiumfosfat som ikke kroppen klarer å benytte seg av.

I en tidligere "Kjemien rundt oss"-spalte ble magnesium sin sentrale rolle i klorofyll beskrevet, uten magnesium vil mange planter miste sin friske grønne farge og

ikke lengre klare å omdanne sollys til energi.

Magnesium brukes også utenom kroppen, som metall er det formbart og sterkt, og blir brukt til alt fra flydeler til fancy speilreflekskamera.

Metallet brenner med skarpt hvitt lys, og har blitt brukt i brannbomber siden flammen nesten ikke kan slukkes (du må grave magnesiumet ned i sand). Mer hyggelige anvendelser var

i form av blitz-lys før den moderne elektronblitzen gjorde sin entre, der man strødde magnesiumpulver på en holder og antente like før man skulle ta bildet.

mat

Spring Rolls

GLENDA VILLAFLOR
VLENNDA@GMAIL.COM

Ingredients:

- 1 package spring roll wrappers - 8.8 oz (250-g)
- 1 egg white
- 2 cups (500 ml) oil for deep-frying
- Sweet and Sour Sauce or Spicy Garlic Vinegar Dipping Sauce (for dipping)

Filling

- 1/2 lb (250 g) ground pork
- 2 water chestnuts, minced
- 1 medium onion, minced
- 1 small carrot, peeled and minced or grated
- 1 egg yolk
- 2 tablespoons soy sauce
- 3 cloves garlic, crushed with the side of knife and minced
- 1/4 tablespoon salt
- 1 teaspoon freshly ground black pepper

Combine all the Filling ingredients in a bowl and mix thoroughly. Place a wrapper on a flat surface and spread about a tablespoon of the Filling all along the bottom third of the wrapper. Roll the wrapper over the Filling, tuck in both ends, and roll it up tight. Moisten the edges of the wrapper with the egg white and press to seal.

Heat a medium saucepan or wok over high heat and add the oil. Use a wooden chopstick or skewer to check if the oil is hot enough. When it's hot enough, bubbles will form all around the stick. (Or use a deep-fryer thermometer to read the temperature, which should be between 350° and 375°F or 175° and 190°C when ready). Reduce the heat to medium once it reaches the desired temperature so that the oil doesn't burn.

Deep-fry until brown and crispy. Do not overcrowd the pan. Serve hot with Sweet and Sour Sauce or Spicy Garlic Vinegar Dipping Sauce. For a light meal, serve with hot steamed rice.

FOTO: PRESSE

missed connections

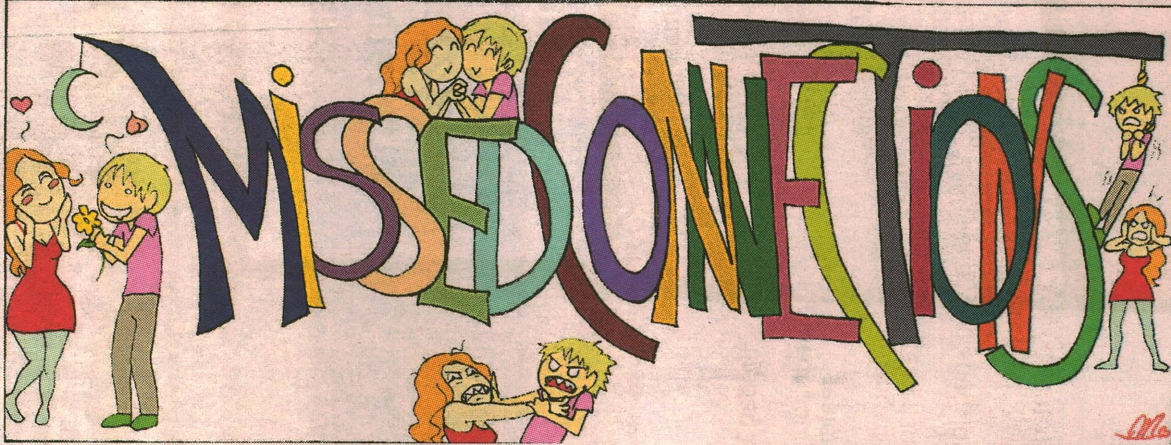

ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

To the crazy guy who is going to hit me with their car this week: Please don't?

Dear Dad: No one wants to see the pictures you took of Mom dressed as a Playboy bunny this Halloween. (It was a very loose interpretation, by the way.) Ew, stop trying to show everyone.

Bodega baristas: Something is desperately wrong here... my waffles actually taste good! The coffee is not lukewarm and sludgy. Get back to work making things horrible in there please! Geez, I don't have time for this nonsense.

Cominor bus driver, route 24: The long and winding road leads me to your heart. Also to Jekta.

Surly fisherman on the pier near Driv: I really liked that sweater you were wearing last week. Would your mom knit one for me?

To my pharmacist: Um... whatever you gave me last week was NOT my usual prescription. But I do want to thank you, as this week has been incredibly interesting. I've had a hard-on for the past 48 hours and have been hallucinating dancing goats. Again, thanks! I get bored with my normal life pretty easily.

Dear Norwegian politicians: I wish that you would take a hint from the Americans. Hatred and anger and lying is so much more interesting to watch during election times than respectful, measured behavior. C'mon, spice things up a bit!

advice column: ask a child

Dear Child:

I'm not having any fun anymore. Life seems listless and boring. I'm not often inspired... I rarely laugh. Every time I see children I feel as if I'm missing something in my life. No, no, I don't want kids; there's just something about you little fuckers that makes my heart smile. With your poofy snowsuits, your silly boots, and all your giggly, snotty, laughter. Is there something you can suggest I do so as to revitalize my love of life? I understand you are yet too stupid to be able to read this or write me back appropriately, but maybe one of your grownups can interpret it for you and translate your finger paintings into a reasonable answer? I am hopeful.

Sincerely,
A typical adult

Dear Shithead:

Your problem, sir, is that you're a jerk. May I point out that I used both forms of the word "your/you're" in the last sentence... each time in its appropriate context? So as far as being stupid - um, no that's you Mr. Dumb-dumb-poopy-head. And as for your problem... well, first of all, I don't care. I'd rather pick my nose than answer your stupid questions, or pick the nose of my friend Ingrid who always has the funniest looking boogers. So lalalalala, nana-nana-boo-boo, pee on your foot! You're doomed for life and I for one am not going to help you unless you pay me. I want five American moneys and nine Swede moneys and two gums and four dollys. So ha ha, you'll never be rich enough Mr. Fatty-pants. Why don't you just go be a crybaby somewhere else and tell your problems to someone who cares because you stink like old man farts and you whine more than my little sister who is also dumb and stupid like you and who whines all the time and still poops in her diaper. And you poop in your diaper too, I bet, when you're mom's not looking because you are too big of a baby to even sit on the big-boy toilet. So there! Revitalize your love of life, my ass... what you need is a kick in the head!

Un-sincerely and with disrespect,
Typical child who is smarter than you'll ever be, ha ha!

utroscope

Aries

Halloween is over Aries. Time to take off the ugly mask. Oh wait... that's your face.

Taurus

The guy you hooked up with at the Insomnia volunteer party actually has insomnia. He is the one behind all those late-night picture messages of penises you keep receiving.

Gemini

Try not to drown in the snow Gemini. I know how challenging walking can be for you.

Cancer

The Northern Lights illuminate your bad acne.

Leo

November may be the month you finally are blessed with some common sense. Oh no, never mind. You're still fucking retarded.

Virgo

Your TSI team members hate you. They paid me to tell you this because they didn't want to do it themselves.

Libra

The librarian does not think you're hot Libra. Stop flashing your junk from inside the see-through study room.

Scorpio

You will get hit by a car this week.

Sagittarius

I need you to go buy me one of those cheese and sausage paninis from the MIX Kiosk, and a Fanta. Thanks.

Capricorn

Capricorn: the sign of the sea goat. What's a sea goat? Who knows!? Who cares?! Not me.

Aquarius

Jogging sucks Aquarius. And if I see you doing it again, and you're within range, I'm planning on throwing my shoe at you. Hard.

Pisces

Time to start planning for Juletid Pisces. I would recommend giving everyone in your family the gift of not having to see you over Christmas. Hurray!

ILLUSTRATIONS: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

journalister
bjarte aarmo lund
doris schächter
henrik vikeby
vladimir mihajlovic

johanna laue
kjetil engh aasen
lyonel dominique perabo
natalia mazur
michelle francett-hermes
joe collins
francesco pogliano

shanley swanson
sylwia rezulak
tarjei tvedten
thea vinge
tosia chomicz
vladimir mihajlovic
ida bing

fotografer
francesco fiore
juan pablo hernández
quintero
philippe plaga
tina derakshan

illustratører
andre werner hansen
ha anh tran
natalia mazur
simone meyer-kristensen

korrektur
ida bing
thea vinge
arnie fairs
cameron thompson

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

film musikk kunst
teater annet driv
barentsjazz festival
tromsø open 2012
ISU events

mandag 12. november
konjunkturbarometer – et attraktivt nord-norge, driv 17:30
mandagsrock, driv 20:00
driving miles, hålogaland teater scene øst, 20:00
avantgong, hålogaland teater teaterkafeen, 21:00

tirsdag 13. november
niegighbourhoods, rådstua teaterhus, 19:00
driving miles, hålogaland teater scene øst, 20:00
tirsdagslounge, driv 20:00
mopti, hålogaland teater teaterkafeen, 21:00

onsdag 14. november
the student parliament's international regular's table belarus, bazinga, 16:00
menneskerettighetsquiz, driv, 19:00
tigran hamasayan, ishavskatedralen, 20:00
live foyr trio, cafe sånn, 22:00
kohlb med venner, cafe sånn, 23:30

torsdag 08. november
filmquiz, driv 19:00
susperia m/i.c.s. vortex and rendezvous point, bastard bar, 20:00
åpen scene – kveld for uferdig arbeid, svertsens kafé, 20:00

torsdag 15. november
video contest, auditorium 2, 16:00
crossover, kulturhuset, 19:30
svante henryson & krister jonsson trio med tromsø kammerorkester, kulturhuset, 19:30
ida jenshus, driv, 21:00
marianne halmrast kvintett, café sånn, 22:00

fredag 09. november
feea market, auditorium maximum in the administration building, 12:00
there is no danger to us here on earth, small projects, 20:00
fredagsvors, driv 20:00
aurora noise, kulturhuset, 20:00

fredag 16. november
fredagsquiz, driv 19:00
lund quartet, rica panorama 19:30
fredagsvors, driv 20:00
petter wette & tromsø storband, rica hall, 21:00
these machines kill fashion, blå rock, 22:00
piaf på nordnorsk, kulturhuset, 22:00
jam session, rica panorama, 22:30
exit in, tromsø kunstforening frykten for å mislykkes, tromsø kunstforening

lørdag 10. november
ice skating, tromsø ishallen, 11:00
dj bop meets dj considerate henry, bastard bar, 20:00
party/lørdag, driv 23:00

lørdag 17. november
tromsø open 2012
kristian oistad kvartett: kol, rica panorama, 19:30
kurt rosenwinkel standards trio, rica hall, 21:00
madcon-klubbkveld, driv 22:00
eple trio med mathias elck, rica panorama, 22:30
party/lørdag, driv 23:00

søndag 11. november
movie sunday, teo, 6.222 kino, 14:00
rosa løften, rådstua teaterhus, 19:00
terje nohr, skarven, 20:00
live/lien, kulturhuset, 21:00

søndag 1. november
unge talenter fra kongsbakken vgs, rica panorama, 12:00
maria joao & mario laginha, ishavskatedralen, 20:30

mandag 19. november
filmborders:brent av frost (burnt by frost), verdensteatret, 18:30
mandagsrock, driv, 20:00
on the road, innledning: joshua hanger, verdensteatret, 21:15

tisdag 20. november
beasts of the southern wild innledning: fredrik chr. brøgger, verdensteatret, 18:30
tirsdagslounge, driv cafe, 20:00

onsdag 21. november
moron police, bastard bar, 01:00

torsdag 22. november
mitt svermeri - glade musikkminner fra 50-tallet, nedentil, 21:00
john olav nilsen & gjengen, driv 21:00

for an updated calendar of all the cultural events go to our website

utropia.no